سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 13 Mayıs 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 24 C. Evvel 1397
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 72 / BEŞ LİRA / BİR DM.

AP LİDERİNİN İMZASIYLA MÜTHİŞ BİR VESİKAYIİFŞA EDİYORUZ!

DEMİREL:

"Kur'an-ı Kerim dersini faydalı görmüyorum..!"

TÜRKÇESİ — Ahmed SELÂMÎ

AP'li Maarif Vekîlinin Şerîatçılığı lâ'netleyişi münâsebetiyle

Muhibbân-ı beygirân ile mubahase...

AP li Maarif Vekîli Ali Nâili Beyin «Milli Eğitim Bakanlığı» bütçe karma komisyonunda yaptığı ve meclis zabıtlarına geçtiğine işâret etdiğimiz konuşmasında: «... *huzûrunuzda kelimelerin üzerine basa basa tekrar ediyorum, biz, komünizmin de, faşizmin de, şeriatçılığın da tam karşısındayız...*» «... *ben, huzûrunuzda hepsini birden tel'in ediyorum.*» nüshalarında bahis mevzûu yapmış ve dediğini, 66, 67 ve 68 numaralı Sebil Şerîatçılığın da komünizm ve faşizm ile aynı kefeye oturtularak lânetlenişinin, mukaddes ve muazzez *ŞERÎATIMIZ* nazarında nâmütenâhî bir suç teşkil ettiğini; ayrıca, Şerîatçılığın yani İslâmcılığın (müslümanlığın) bir vekil tarafından böyle ağıza alınmasının, müslümanlara yani Şeriatçılara da fevkal'âde ağır bir hakâreti tazammun eylediğini bertafsîl izâha çalışmışdık...

● Bizim bu tahrîrâtımız, bazı «*geniş görüşlülük!*» erbâbınca, edeb yerleri belli kadın resimleri de basan bir takım cerîdelerin «*köşebaşlarında*» «dar görüşlülük!» olarak tavsîf ile, der'akap aksül'amel görmüş!. Bir yazı, bir cümle ve bir konuşma ile, partilerin, teşkilâtların ve insanların hemen «karalanmasının» «dar görüşlülük!» olacağını buyuran *muhibb-i beygirân* zuhûr etmiş... Demek ki mukaddes ve muazzez Şerîatçılık yani İslâmcılık komünizm ve faşizm ile bir ve aynı kefeye konup, bir cümlede değil «karalanmak», bir çırpıda *lânetlenirken*, siz şu muhibb-i beygirâna bakınız ki suçlu biz oluyoruz!. Benim mukaddes ve muazzez Şerîatçılığım yani İslâmcılığım, komünizm ve faşizmin konduğu kefede *lânetlenirken*, particilik, partizanlık, patırtıcılık ve patırtızanlık aşkı mukaddes ve muazzez Şerîatçılık ve İslâmcılık üstünde saltanat kuran bir efendiye bakınız ki, bizi, «dar görüşlülükle adam ve parti karalayıcılığa» mahkûm ediveriyor...

Buna, el insâf değil; el-edeb denir..

İleride el atacağımız mantık felcine de bakınız ki, avukat efendinin müvekkiline âid müdâfaa belkemiğini, «*Şerîat iyidir, hoşdur; ama Şerîatçılık nâhoşdur!*» yutturmacası teşkil ediyor!. Hani kendilerine âid mefhumlardan misâl versek «*cumhuriyet, milliyet, sağ, demekrasi ve hürriyet iyidir, ha, ama cümhûriyetçilik, milliyetçilik, sağcılık, demokrasicilik ve hürriyetçilik kötüdür, nâhoşdur!*»

İşte mantık!

Ve işte samîmiyet imtihânının köşebaşında kıstırılan akıldâne bülbülü...

Şerîat iyiymiş, ama *Şerîatçılık* kötüymüş...

Demek bu muhibb-i beygirân, bu mantık, bu imân ve bu samimiyetle Şeriat müdâfii imiş!

İşin içine fırıldak partizanlıkla zırıldak siyâset girince, buyrun iç yüzler nasıl dışa aksediyor; ve siretlere âid fotoğraflar ne dişlek suratlar ortaya koyuyor. Hem de alâmeleinnâs...

● Biz evvelâ, akâid dersi verir gibi olacaksa da, «insan ve parti karalama» dedikleri şey üzerinde duralım. Şu kadarını gâyet iyi bellemek mevkiindedirler ki, ferd-i vâhid, birtek cümle ile nâmütenâhî çaptaki bir nizâmın içine dâhil olur; ve aynen öyle de, gene birtek red ve küfür kelimesi ve cümlesiyle, o nizamdan hârice çıkar... *Şerîat* (İslâmiyet) denilen bu nizama ilk adım, kelime-i şehâdet ile atılır; ve bundan böyle de ferd-i vâhid, müslüman (Şerîatçı) adını alır... Binâenaleyh bunun, İslamiyete (Şeriata) âid bir baş husûsiyet olduğu, beş - on yaşındaki müslüman yavrularınca dahi bilinir. Muhibb-i beygirân, «geniş görüşlülük» adına, «mezhebi genişlik» soyundan, ve hümanistlik nev'inden, ve oportünistlik cümlesinden olarak, renksizlik, kokusuzluk ve şekilsizliğin cirit atdığı bir vuzuhsuzluk ve bir ne idüğü belirsizlik temennîsinde ise, hemen bilinmelidir ki bu kabil «genişliklere!» yani lastik gibi uzayıp kısalmalara bu nizamda aslâ yer yokdur. Eğer yer olsa, kurt izi koyun izine karışır, bir renksizlik furyasında kimin ne olduğu belli olmaz, ve bunun neticesinde de renksiz masonizma ve «genişlikli» oportünizma, müslüman geçinmenin dört başı mamûr münâfıklığı ile, müslümanın iliğini sömürmeye devâm eder gider... Bu i'tibarla *muhibb-i beygirân* pek iyi bileler ki, birtek kelime ve birtek cümle, öylesine bir kelime ve öylesine bir cümle olur ki, «daracıkdır», hatta ipincecikdir; ve hatta kıldan ince kılıçdan da keskindir; ve ferd-i vâhidin kalbini aksetdirici ma'nâsıyla da ya nâmütenâhî çapta bir nizâma girişi vesikalar, veyahut da oradan tard edilişi..

● Gene çok iyi bileler ki, mukaddes ve muazzez ŞERÎATIMIZ, zâhire göre hükmeder. Çünki bâtını, zâhir aksettirir.

Zâhir, bâtını bildiren yegâne bir vâsıtadır. Bu i'tibarla, *ŞERÎATDA* hüküm zâhire göre... Zâhirin, bâtını ortaya koyuşu mutlak değil. Onun için münâfık, zâhirde müslüman, bâtında kâfirdir; ve ahkâm-ı fıkhıyyeden de, işte bunun için bir müslim kadar istifâde eder...

● Mü'min oluşu ortaya koyan birtek cümledir ki, o da kelime-i şehâdet... Bütün Şeriat nizâmını, ağacın fihristesini içinde cemeden bir tohum gibi ihâta ettiği cihetle, işte bu birtek cümle de, ferd-i vâhidi müslüman eder... Dikkat: İhâta ediş, nizâma âid birtek noktayı bile dışında bırakmayıcı bir ihâta ediş olacak... Şeriatın istediği kelime-i Şehâdet, ferd-i vâhidi müslüman yapan kelimedir.

Hem kelime-i şehâdet, hem de, kelime-i şehâdetin içine aldığı Şeriatın birtek cüz'ü ile tearüz eden bir inanç veya bir iddia... Bu takdirde kelime-i şehâdet nâmevcûd oluyor... Pekiy, hem kelime-i şehâdet, hem de, Şerîatın (dinin) birtek noktasıyla değil de, binbir noktasını redde müsâvî bulunan «*Şerîatcılığa karşı oluşun ve onu lânetleyişin*» beyânı ile vaz'iyyet ne olur?

Muhibb-i beygirân'a göre, «*dar görüşlülüğün!*» tâ kendisi...

Dileyen, «Şerîatçılığın karşısında oluş ve onu komünizm ve faşizm gibi lânetleyiş» karşısında «geniş görüşlü», hatta «gepgeniş görüşlü!» dahi olabilir!. Türkiyedeyiz, dileyen, dilediğini, dilediği kadar dileyebilir!...

● Muhibb-i beygirândan, eğer kendilerine güveniyorlarsa, bir teklîfimizi de kabûl etmelerini ricâ edeceğiz: Lâstik gibi uzayıp kısalan ecüş bücüş ifâdelerle te'vîle kaçmadan mertçe ve erkekçe ortaya çıkıp, «*Şerîatçılığa karşı olup onu lâ'netlemenin*» hükmünü, *Şerîat* mütehassıslarına mürâcaatla ortaya çıkaralım...

Biz, Şerîat mütehassıslarından bir hey'et huzûrunda bu mes'eleyi hiçbir te'vîle ve lâstikleşmeye tenezzül etmeden ele almayı, ve o hey'etin vereceği kararı kabûl ile bu sütunda aynen i'lân etmeyi, işte alenen ve apaçık teahhüd ediyoruz.

Yazdıklarının ve söylediklerinin *NÂMUSLU ve SAMİMİ* bir müdâfii; *İFFETLİ* bir inanıcısı; *ŞAHSİYETLİ* bir sâhibi ve *ERKEK* bir mâliki olanlara, SEBİL'e bir telefoncuk açıp bu teklîfimizi kabûl etdiklerini beyân eylemek düşer..

● Ve bir de...

Ve bir de, şu suâlimize, o «geniş görüşlülük!» denilen lâstikleşmenin ölçüyü ve nizâmı kaybediciliğine dalarak ve kayarak değil; net ve berrak, bir tek kelime ile cevâb vermek:

«— *ŞERÎATÇILIĞA SİZ DE KARŞI MISINIZ?*»

Cevâb, eveleyip gevelemeden, ya «*karşıyım*» veya «*yanındayım!*» şeklinde, birtek kelime olacak...

Saf müslümanları aldatmadan; ve hiçbir yaradılmışdan korkup ürkmeden; hiçbir patron veya patroniçeden yılmadan; hiçbir menfaat hesâbına kul ve köle olmadan; ve edeb yerleri belli kadın resimleri basan hiçbir gazetede *ŞERÎAT*'mıncıklayıcılığı yapmadan saflarımızı apaçık ta'yîn etmek medenî cesâretinde isek, işte meydan...

Anarşist solcuları afvetmek!..

Kadir Mısıroğlu

Mâhud 163. Madde'den mevkuf veya mahkûm olanlar, AP. lilerin iddiâ ettiği gibi «*pek az*» değildi. Bunlarla 141 ve 142. maddelerden mevkuf veya mahkûm olanlar arasında adetçe büyük bir muvâzenesizlik de yoktu. Hakikaten af kanununun müzâkeresi sırasında, devrin Adâlet Vekili Şevket Kazan Bey'in Meclis kürsüsünden resmen açıkladığına nazaran 163. Madde'den 624 maznun mevcuttu. Ayrıca 94 dosya mahkûmiyetle kesinleşmiş ve hâl-i infazda idi. Örfî İdâre mahkemelerince bu maddeden mahkûm edilenlerin sayısı ise 221 di.

Burada bir istidrat kabilinden şu hususu beyan ve ifâde etmek isteriz ki, Örfî İdâre mahkemelerince 163. Madde'den mahkûm edilenlere âid şu «*221*» rakamının içine maâlesef biz de dâhildik. Ancak Af Kanunu'nun çıkışından takriben ikibuçuk ay kadar önce raporla ve muvakkat kaydiyle tahliyemiz sağlanmıştı. Bu sûretle aylardan beri yatmakta olduğumuz Cerrahpaşa Hastahânesi Psikiyatri Kliniği'nden üç ay için tahliye olunarak çoluk çocuğumuza kavuşmuştuk. Bu keyfiyetin tahakkuku esnasında Adliye Vekili Şevket Kazan Bey'in daha önce kendisiyle hiç bir muârefemiz bulunmamasına rağmen, sırf dâvâ şuuru ile hareket ederek sağladığı hukukî müzâheret ve gösterdiği asil gayreti minnet ve şükranla yâdetmek bir vicdan borcumuzdur. Bu sûretle o güne kadar mâruz kaldığımız gayrı hukûkî muâmelelerin açtığı rahneleri bir parça tedâvi imkânına sahip olabilmiştik.

Örfi İdare Mahkemelerince 163. maddeden mahkûm edilmiş bulunanları gösteren bu rakama pek çok nurcu ile birlikte muhterem üstad Hüsrev Altınbaşak da dâhildi. O da Şevket Kazan Bey'in husûsî bir alâkası ve mevzuâta riâyeti sağlaması sâyesinde af kanununun çıkışından evvel «muvakkat» kaydıyle de olsa tahliye edilebilmişti. Bizler, Eskişehir Örfî İdâre Mahkemesi'nde İrfan Özaydınlı'nın husûsî bir ihtimamla mahkûm ettirdiği ve bazı çevrelerin hapishâne ve hastahâne şartları içinde dahi takipten sarfınazar etmediği iki değerli (!...) mahkûmduk. Bu sûretle tahliyelerimizin sağlanması, MSP'nin cephemiz hesabına kazandığı ilk büyük muvaffakiyettir. Cephemiz hesabına idi, zira bu alâkanın şahıslarımıza çok aşan bir mânâsı vardı. Büyüktü, zira sayısız düşmana rağmen gerçekleştirilebilmişti. Bu sırada hiçbir solcunun herhangi bir sûretle tahliyesi sağlanamamış bulunuyordu. Halbuki, MSP'nin, CHP ile müştereken gerçekleştirdiği hükûmette, sâdece bir çeyreklik yeri vardı.

Şevket Kazan Bey'in yukarıda mevzûbahs ettiğimiz resmi açıklamasına nazaran 141. Madde'den mahkûm olanların adedi, Örfî İdâre mahkemelerinde 526, umûmî mahkemelerde ise 37 idi. Derdest dâvalardaki maznun adedi ise, bin civarındaydı.

142. Madde'den Örfî İdâre Mahkemelerinde mahkûm olanlar 470. umûmî mahkemelerde ise 43 tü. Maznun sayısı ise Örfî İdâre mahkemelerinde 770, umûmî mahkemelerde 760 tı. (Bakınız Millet Meclisi Tutanak Dergisi 28.3.1974 tarihli 59. bileşim zabtı sh. 421)

Bütün bu rakamlar 163. Madde'den mevkuf veya mahkûm olanların küçümsenmiyecek bir yekûn teşkil ettiğini, ayrıca bu madde ile 141 ve 142. maddelerden mevkuf ve maznun olanlar arasında adetçe büyük bir muvâzenesizlik bulunmadığını ispat etmiyor mu?!. Kaldı ki, böyle olmasaydı da, yine birşey değişmezdi. Zira İngilizler'in Millî Mücâdelemiz esnasında Erzurum'da mevkuf bulunan ve tek bir kişiden ibâret olan Binbaşı Ravlinson'u Malta Adası'ndaki bütün Türk esirleri mukâbilinde teâtî eylemiş bulunduğu hatırlanırsa, böyle bir mevzuda sayı muâdeleti aranmıyacağı kendiliğinden ortaya çıkar.

Bütün bunlardan başka bir de şu var ki, anarşist solcuların fiillerinden müştekî olmakta bizim başı çekmeye ne mecburiyetimiz vardı!? Hiç kimse şahsî hukukun ihlâlinden doğan suçların afvına karşı çıkmazken, lâik düzenin hukuku etrafındaki bu nekeslik ve yaygara ne demekti?! Biri çıkıp da idârecilerin şahsında devlete deseydi ki; «Benim malımı çalan hırsızı, veya babamı öldüren katili ne hakla afvediyorsun? Madem o kadar cömertsin, bunu el kesesinden yapma, biraz da kendi hukukundan vaz geçsene!...» Buna verilecek hiç bir cevap bulunamazdı. Ama şüphesiz amme vicdanında böyle istifhamlar çoktaaaan belirmişti.

Afvın bir «*âtıfet*» olduğu gerçeğini unutan veya unutmuş gözüken AP. liler, bugünkü gibi o gün de, mahkûm ve mevkuflar arasında «*liyakat*» ve «*istihkak*» mukayeseleri yapmakla meşguldüler. Halbuki bunlar «*adâlet*» in kıstaslarıydılar, «*âtıfet*» in değil!.

Her neyse.. Bu ve benzer mülâhazalarla MSP ve CHP. idarecileri arasında —liderler seviyesinde— bir pazarlık yapılmış ve mütekabiliyet esasları dahilinde 163. maddenin af şümûlü dâiresine girmesi sağlanmıştı. Ancak bu anlaşma kuvveden fiile çıkarılamamıştır. Zira MSP bu husus bütün mensuplarını bağlıyacak bir grup kararı alamamıştı. Bu maksadla toplanan gurupa, tesâdüfen 44 kişi gelmiş ve kullanılan reyler tam bir musavatla 22 si lehte 22 si aleyhte çıkmıştı. Bu sebeple 141 142. maddelerin af şümûlüne alınıp alınmaması hususunda bağlayıcı bir karar istihsâl edilememiş, herkesin serbest kalması esası kabûl edilmişti.

Burada da bir istidrat yaparak şu hususu belirtmeliyiz. Bu celsede söz alan Konya Meb'usu Reşat Aksoy'un «163. maddeden mevkuf pek az kimsenin bulunduğu ve bu sebeple onun 141 — 142'ye muâdil tutularak solcuların afvedilmesine taraftar olma yoluna gidilemiyeceği» hususundaki tenkidleri cevaplandırırken bizim için bütün komünistleri afvetmeye hazır bulunduğuna, bizi onların topuna bedel tuttuğuna dâir mesmuâtımız, hayatımızın en değerli hâtıralarından biridir.

MSP Gurupunun yarı yarıya iki ayrı fikir etrafında toplanması ve icbar edici hiçbir karar alınamaması MSP.li meb'usların bir yarısının 141 ve 142. maddelere rey vermemesi ve bu maddelerin af şumûlü dışında kalması neticesini doğurmuştur. Böyle olduğu halde MSP'nin anarşist solcuların afvından mes'ul tutulması, gerçekleri zorlamak ve değiştirmekten başka nedir? Hatırlanacağı üzere bu keyfiyet, CHP'nin hükûmet içindeki ilk sıkıntı ve şikâyetlerine sebep olmuş ve MSP'yi bir nevi verdiği sözde durmamak gibi ithamlara mâruz bırakmıştı.

Bilâhare harekete geçen CHP. Anayasa Mahkemesi'ne müracaat ederek, Af Kanununun istisnalara müteallik maddesinin iptali talebinde bulunmuştu. Müracaatçı CHP olduktan sonra, Anayasa Mahkemesi'nin talebi kolayca is'âf etmesinden başka ne beklenebilirdi. Nitekim de öyle olmuştur. Hattâ o derecede ki, Anayasa Mahkemesi'nce birkaç kademede gerçekleştirilen iptâl keyfiyeti sonunda, esrar alıp satanların ve hatta küçük çocukların ırzına geçmekten mahkûm olanların bile hapishâneden çıkmaları sağlanmıştır.

Af mevzuundaki gerçekler, bu kısaca ifâde ettiklerimizden ibâret olduğu halde hâlâ, bazı AP'lilerin «MSP anarşist solcuları afvederek bugünkü kargaşalığa sebep olmuştur» tarzındaki mugâlâtalara sapmaya, «*hâfıza-i beşer'in nisyan ile malûl olduğu*» na güvenerek mi cesâret etmektedirler? Eğer öyleyse, işte zannedildiği kadar «nisyan ile malûl» olmayan hâfızalar da varmış. Zira bunları bizimle birlikte bütün Türkiye'de hatırlayacak pek çok aklı başında insan mevcuttur. Zira bunları yazan gazetelerin henüz mürekkebi bile kurumuş değildir. Şu seçim sath-ı mâilinde bâzı siyâsîlerin gerçekleri tahrife yeltenirken bu keyfiyeti gözden uzak tutmamaları belki de çoğu kere mukadder mahcûbiyetlerden kurtulmalarını sağlıyabilir!..

Yakın tarihimizde

Meçhûl kahramanlar

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

15

Kadir Mısıroğlu

İlk olarak Adliye Encümeni mazbatası okunmuştur. Bu mazbatada, böyle bir kanunun *«şekle ve Şeriata uygunluğu görülmüş ise de...»* girizgâhıyla söze başlanarak bu teklifin «şimdilik kaydıyla reddi ve tabiî durumun avdetinden sonra ele alınmasının» münâsib görüldüğü bildirilmiştir. Bu hususta Ceza Kanunu'ndaki 265. maddenin tam mânâsıyle tatbikinin kâfi olduğu, ayrıca husûsî bir kanun çıkarmaya ihtiyaç bulunmadığı ifâde edilmiştir.

Adliye Encümeni'nin mazbatasından sonra okunan Sıhhıye Encümeni mazbatası da, içkinin kötülüklerini sayıp dökmekle beraber bu hususta yeni bir kanun çıkarılmasından ziyâde Ceza Kanunu'nun 265. maddesinin tâdil ve takviyesi görüşünü ortaya koyuyordu.

Mâliye Encümeni mazbatasında ise, içki ithalinin gümrük resmine tâbi olduğu, bu sûretle tahsil olunan meblâğın devletin bir takım borçlarını karşılamak üzere ecnebilere hasr ve tahsis edildiği, bu hususta milletlerarası mukavelelerin bulunduğu bildirilmekte ve işbu sebeplerle «devletin içki imâl ve içilmesini azaltmaya çalışması tabiî görülmüşse de ithaline mani' olunmasının tecviz edilemiyeceği» bildirilmekteydi.

Bundan sonra Şer'iye Encümeni mazbatası okunmuştur. Bu mazbata ile diğerleri arasındaki fark âşikârdı. Zira evvelkiler hepsi de İttihad ve Terakki artığı veya Sultan Vahideddin merhumun tâbiriyle bulaşığı kimselerin imzalarını taşımaktaydı. Şer'iye Encümeni mazbatası ise hocalar tarafından tanzim edilmişti. Bu itibarla da dinî gerçekleri aksettirmekte ve Meclis'e zaferin kazanılışına kadar hakim olan manevî havayı göstermekteydi.

ŞER'İYE ENCÜMENİ MAZBATASI

Müskiratın Men' ve İstimâli Hakkında Kanun Lâyihası

Hakâyik-ı eşyayı taharrî (varlıkların gerçeklerini araştıran) ve tedkik ile iştigâl eden zevâtın (kimselerin) malûmu olduğu üzere, bu âlemde tesadüfî ve abes olarak vücûda gelmiş hiçbir şey yoktur. Herşey'in hilkati bir sebebe müstenid ve her hilkate (yaratılışa) bir gâye müterettebtir. (Tertip olunmuştur.) Hatta her zerre bile, bir kanun ve intizam dâiresinde kendi hilkatiyle münâsib bir vazife ifâ etmekte ve o vazifeye bir gâye terettüb eylemektedir.

Sırr-ı tekvinin (yaratılış sırrının) zerrâttan şumûsa (zerrelerden güneşlere) kadar bütün eşyaya sirâyeti (varlıklara yayılması) ve her şey'in tab'an ve fıtratan (tabiat ve yaratılış itibariyle) mükellef olduğu vezâifi (vazifeleri) hüsn-ü ifâya mecbûriyet ve ecnâsın envâda, (cinslerin nevilerde) envâın efradda (nevilerin fertlerde) kemâl-i intizam üzere tecelliye mazhariyeti sâyesinde ihtivâ ettiği bînihâye mehâsin ve bedâyi (sonsuz güzellikler) ile şu silsile-i kâinata sâha ârâyı vücûd (varlığına yer bulduğu) olduğu şüpheden vârestedir.

Bu âlemde vücûdunu asla hissedemediğimiz herhangi bir zerrenin bile tekliften âzâde olarak vücûda gelemediği sâbit ve mütehhakkak (gerçekleşmiş) bir kaziye (hüküm) olmasına binâen ekmel-i mahlûkât (mahlûkâtın en mükemmeli) olan kadem nihâde-i âlem (âleme ayak atmış) olamadığı evveliyetle sâbit olur.

Sırr-ı teklifi anlamak isteyen erbâb-ı fazl-u kemâlin (dinen mükellef olmanın sırrını anlamak isteyen fazilet ve olgunluk sahiblerinin) netice-i tetebbuât ve tedkikâtında (inceleme ve araştırmalarının neticesinde) teklifin ancak bir vazifeden ibâret olduğu ve bu vazifeye terettüp eden hakkın yani fevâidin (fâidelerin) haşâ Şâri' hazretlerine (Şeriat sahibi yani Allah'a) âid değil mükellefe âid olduğu ispat olunmuştur.

Şu avâlimde (âlemlerde) herşey kendi istidâdiyle mütenâsib tekâmülüne hizmet edecek bir kanun ve bir vazife vaz' ve tayin olunduğu gibi insanın da kendi hilkat-i kâmilesine mütenasip (olgun yaratılışına göre) teâlî ve terekkisine medar olabilecek (yükselip yücelmesine yarayacak) ahkâm-ı Şeriyye (Şeriat hükümleri) vezâif-i diniyye (dinî vazifeler) va'z buyurulmuş (konulmuş) ve bunlara ittibâ ve riâyet edenlerin kadir ve şerefine rutbe âlî olduğu görülmüştür. Bunun içindir ki, dînen memur olduğu vezâifi ifâ eden ve nehyolduğu (yasaklandığı) şeylerden ictinab eyliyen (kaçınan) herhangi bir müslim her vechile mes'ûd ve her yerde memduh (metholunmuş) olmuştur. Binâenaleyh dini mübin-i Ahmediye'nin (İslâm'ın) emrettiği şeylerin menfaati, mahza (sırf) ve nehyeylediği ef'âlin mazarratı (yasakladığı fiillerin zararları) sırfa olduğu bugün cihanın müsellemidir.

Hilm ve tevâzû, adâlet, hukuka riâyet, ırz ve nâmusa hürmet, zuafâya (zayıflara) merhamet, fukaraya muâvenet, her mahlûka şefkat, her fiil ve kavilde (sözde) sıdk (doğruluk) ve istikâmet, sûrî (şeklî) ve mânevî bütün umûrda (işlerde) ciddiyet, israf ve tebzirden (har vurup harman savurmadan) kat'iyyen mücânebet (kaçınma) her hususta iktisâda riâyet, her zaman sa'y ve amele ikdam (çalışmaya gayret) ve nefsi lağviyat ve fuhşiyattan ve her türlü sefâhetten sıyânet, kemâl-i tahâret ve nezâfetle (tam bir temizlikle) evkât-ı muayyenesinde (muayyen vakitlerde) Hâlik'a ibâdet İslâm'ın kanun-ı esâsîsi'nin muhtevî olduğu maddelerinin en mühimlerindendir. Kanunun emrettiğini yapmamaklığın ve men ettiğini yapmaklığın cürüm olduğu müttefikun aleyhtir. Milel-i mütemeddine (medenî milletler) erbâb-ı cerâim (suç işleyenler) hakkında cezalar tertib ederek mücrimînin ıslâhı nefsine ve müskiratın men'iyle insanları her vechile evcibâlâya (en yüksek derecelere) irtikâ ettirmeye (yükseltmeye) ezcan-u dîl (can ve gönülden) sa'y ettikleri şu son asr-ı medeniyette dîn-i İslâm ve müslimînin ötedenberi hâdim ve hâmisi olan hükûmetimizin de çalıştığına aşla şüphe edilmez. Ruh-i insana verdiği mânevî lezzet, kalbe bahşettiği safvet ve nezâhete ve bedene temin eylediği sıhhat ve saâdet ile herkesin gıbta ettiği bu kanun ahkâmının maatteessüf tatbikinde gösterilen lâkaydî ve betâet neticesinde milletimizin kemmiyeten ve keyfiyeten (maddî ve manevî olarak) düçar-ı tereddî olduğunu (gerilediğini) gören bizler kan ağlamaktayız.

İrtikâb olunan (işlenen) cerâimin (suçların) sîne-i ümmette açtığı rahnelerin (yaraların) tedâvisine ehemmiyet verilmedikçe ve mücriminin cürmü ile ona tereddüb edecek ceza arasında nisbet-i âdile gözetilmedikçe ıslâh-ı nefs etmeleri hâriç ez-imkân (imkân harici) addedilerek müskirâtın men'i hakkındaki teklif üzerine Adliye Encümeni'nce ittihaz buyurulan karar, encümen-i âcizânemizce başka bir ekle ifrağ edilmiş ve sahib-i teklifin (teklif sahibinin) fikri

tercih olunmuştur. Çünkü Adliye Encümeni Kanun-i cezâmızdaki mevcud olan mevaddın (maddelerin) kifâyetini kabûl etmiş bu maddeler ise müskirâtın istimâl ve imâlini değil, yalnız alenen sarhoşluk etmeyi menetmiştir. Ümmülfesâd (fesadın anası) semmülibâd (insanların zehri) olduğunda âlem-i insâniyetin bugün ittifakı bulunan müskirâtın âlem-i İslâmiyette daha bidâyette tahrim edildiği halde bu hürmeti meskût bırakarak yalnız sarhoşluğu halka göstermemeyi emirden ibâret görülmüştür. Binâenaleyh müskirâtın imâl ve istimâlinin men'ini bilumum tebeanın sıhhat ve ahlâkı ve müslümanların dinleri noktasından derece-i vücubta (vâcip derecesinde) addederek zaten memnû olan kuvve-i teyidiyesini izhar ve tehiyeyi, mûcib-i emr-i şer'i vazife addeyledik. Vâkı müskirâtın men'ine bazı mülâhâzât-ı mâliyeden (mâlî düşüncelerden) dolayı taraftar olmayanlar da bulunabilir. Lâkin bunun men'iyle istimâlinden dolayı sarfolunan mebâliğin (meblağların) efrâd-ı milletçe tasarruf edileceği münâsebetiyle müskirât rüsûmu kendisine tahsis edilmiş bulunan dâirece cibâyet olunan (tahsil edilen) diğer rüsum üzerine zammolunarak telâfisi kabil olacağı cihetle işbu mülâhazat dahi gayr-ı vârid addolunmuştur. Müskirat imâl ve istimâli cürmüyle mütenâsib ve ahkâm-ı esasi-i Şer'iyye'den (şeriatın esas hükümlerinden) müstenbad (çıkarılmış) mücâzâtı mübeyyin (cezaları gösteren) olarak zîrdeki maddeleri tahrir ve tasdikine arzeyledik.

15 Mayıs 1336

Şeriye E. Reisi, Müfid
Maraş Refet
Abdullah
Ankara, Mustafa
Aydın, Ahmed Şükrü
Kayseri, Ahmed Alim
Denizli, Hasan
Amasya, Rıza
Kayseri, Sabit
Feyyaz Ali

Bundan sonra da Ali Şükrü Bey merhumun vâki teklifi ufak tefek değişikliklerle takdim olunmaktaydı.

Dikkat edilirse Meclis açılalı henüz onbeş yirmi günlük bir müddet geçmiş bulunuyordu. Bilâhare «*Birinci*» ve «*İkinci*» gurup olarak belirecek olan ayrılığın burada nüvesini görmek mümkündür. Şer'iyye encümeni mensupları yani bir kısım hocalarla çoğu İttihat ve Terakki Cemiyeti'nden müdevver asker ve sivil eşhas arasındaki görüş ayrılığı ilk defa bu kanun dolayısıyle ortaya çıkmıştır.

Şer'iyye encümeninin bu mazbatasından sonra açılan müzakerede Maliye Vekili Hak-

(Devamı 10. Sayfamızda)

● *Kadir Mısıroğlu, gazetemiz Sebil'deki odasında çalışırken...*

Başyazarımız MSP Trabzon meb'us adayı

● *Başyazarımız Almanya'da yaptığı bir konuşmada...*

Gazetemiz Sebil'in sahib ve başyazarı Kadir Mısıroğlu, Millî Selâmet Partisi Trabzon milletvekili namzedi olarak 5 Haziran'da yapılacak olan seçimlere iştirak etmektedir.

Millî Selâmet Partisi Trabzon listesinde yer alan Kadir Mısıroğlu ile namzedliği münasebetiyle yaptığımız bir mülâkatı 11. sahifemizde bulacaksınız.

Trabzon'un Akçaabat Kazası'ndan olan Kadir Mısıroğlu şu sıralarda fiilen seçim kampanyasına katılmış bulunuyor. Mısıroğlu ile beraber MSP Trabzon milletvekili namzetleri listesinde Lütfü Köktaş, Haydar Baş, Cengiz Barutoğlu, Yusuf Alpdündar, Şemseddin Efendioğlu, Mehmed Nuri Karaman ve Sadık Albayrak bulunmaktadır.

«Fatma bacılar»ın toplantısı yıllar öncesinin Kuvay-i Milliye heyecanıyla yapıldı

● *MSP Hanımlar Teşkilâtı tarafından tertib edilen toplantıdan bir görünüş. (Üstte) ve Kuva-yı Milliye'nin Kadın Kahramanlarından Kara Fatma'nın temsili bir resmi. (Yanda) MSP'li hanımların toplantısında yapılan konuşmalarda, onların - bacıların memleketin selâmeti için canlarını esirgemeyecek bir şuûra sahib ve yakın tarihimizde görülen binlerce numuneye lâyık olmaları icabettiği sık sık ifade olundu. Toplantıyı beş bine yakın mütesettir müslüman kadını takibetti.*

«Kadına gerçek değerini Millî görüş vermiştir»

● *MSP'li hanımların toplantısında Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın refikaları Nermin Erbakan da bir hitabede bulundu.*

MSP İstanbul Teşkilatının tertiplediği «Millî Görüşte Hanımların Yeri» mevzulu toplantısı geçtiğimiz hafta pazartesi günü Tepebaşı Gazinosunda yapıldı.

«Önce ahlâk ve maneviyat», «Alın teri mukaddestir», «Uçağıyla, tankıyla milli harp Sanayii» «montaj değil ağır sanayii» gibi pankartlarla ve MSP flamalarıyla süslenen salonda, 10 bine yakın —küçüğünden en yaşlısına kadar— tam bir islâmî kiyafet ve islâmî usûl erken ve âdap içinde mütesettir hanım toplantıyı takip etti.

Toplantının takdimini yapan Semra ilmaz'dan sonra ilk olarak kürsüye gelen Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın eşi Nermin Erbakan 40 dakika devam eden bir konuşma yaparak «milli görüşte kadın, millî ve manevî gâye» mevzularını işlemiş ve;

«Millî görüş, şehidi şehid, gâziyi gâzi yapan mânâdır. Kadına gerçek değerini ancak Millî görüş vermiştir. Hanımlar ancak millî görüşde saygıya ve sevgiye lâyık olmuşlardır. Bunu ne renksiz liberal görüş ne de solcu görüş verememiştir. Onlar ancak MSP. li hanımları «düşman» olarak görürler» demiştir.

«MİLLÎ GÖRÜŞTE HANIMLARIN YERİ» isimli toplantıya Başvekil yardımcısı Erbakan'ın eşinden başka Gıda ve Tarım vekili Korkud Özal'ın, Prof. N. Yalçıntaş'ın, Dahiliye eski vekili Oğuzhan Asiltürk'ün, gazetemiz sahibi Kadir Mısıroğlu'nun refikaları Necmeddin Erbakan'ın kızkardeşi ve muharrire Şule Yüksel Şenler de konuşmacı olarak katılmışlardır.

Toplantıda Aynur Mısıroğlu da, *«Millî Görüş, millî şuûr, millî hamle»* mevzulu bir konuşma yaparak, *«Dün en basit bir manevi hak ve hukuka saygı göstermiyenler bugün bir zihniyet değişikliğini kabul mecburiyetindedirler. Artık hiçbir kimse lâikliği dinsizlerin dindarlara tahakkümü şeklinde tefsir edemiyecek, tadbik edemiyecektir.»* dedi.

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Amerika'ya daha doğrusu Yahudilere karşı cephe alma imkânından fiilen mahrum olan İngiltere'nin İşçi Hükûmeti Arapların psikolojik olan bu zaafından bilistifade Filistin davâsını daha girift bir çıkmaza soktu.

İngiliz Hükûmeti'nin öne sürdüğü teklife göre savaş sonrası durumu mahallinde tetkik etmek üzere İngilizlerle Amerikalılardan müteşekkil yeni bir hey'etin teşkili isteniyordu. İngiltere Araplara taraftarmış gibi görünerek bu teklifi desisekârane yapıyordu. Amerikan matbuatı Filistin'i baştanbaşa Yahudilerle meskûn bir ülke olarak gösteriyordu. Halbuki Hitler ortaya çıkalı Filistin'e gelen Yahudilerin sayısı 300 bin'i bulmuyordu. Nazizm ortadan kalktığına göre bu muhacirlerin mühim bir kısmı tekrar Avrupa'ya dönme arzusunda idiler. Gelecek hey'et Filistin'deki gerçeklerle yüzyüze kalacağına göre böyle bir teşebbüsün Amerika efkâr-ı umûmiyesini tenvire faidesi olacağı sanılıyordu.

Mantıkavî çıkarlarına daha fazla bağlı olan Arap ricâli için, maalesef müşterek Arap dâvâları lüks bir gösteriş metâı idi. İngilizler bunu çok iyi bildiklerinden, Arap âlemi heyecana kapıldıkça, cumhuru avutmak için hey'et göndermeyi ihmâl etmiyorlardı. Bu kerre dananın kuyruğu kopacağına göre, sahneye Amerika'yı çıkarmak fevkâl'adeden tertib edilmiş cinaslı bir oyundu. Bir taraftan Araplara gözdağı vermek, diğer taraftan da süt vermez hâle gelen İngiltere'nin yerine Amerika'yı bu işe angaje etmekti. Bunun için Vilson zamanında olduğu gibi faka basmamak kasdıyle, hey'ete seçilecek azâların yüzdeyüz Yahudi taraftarı olmalarına itina edildiği görülüyordu.

Arap âlemi hesabına durum her bakımdan kritikti. Bir müddet mukaddem bunu dile getiren yahudi liderlerinden İsrail Zançvil (Filistin milletsiz bir vatandır, burası vatansız olan millete verilmesi lâzımdır.) demişti. Bunu te'yiden Ben Goryon'da 1942 de bunları aynen söylemekten çekinmedi. (Siyonlar plânlarını son noktasına kadar hazırlamış durumdadırlar. O da Filistin'i bir yahudi devleti olarak kurmaktır. Yahudilik Filistin'in hiçbir parçasından müstağni kalamaz. Bağlarıyle, denizleriyle Filistin yahudiliğin malıdır.) Çorçil gibi Adley de buna kâildi. İşçi Partisi icra hey'eti tarafından 1944 de dâvet edilen büyük kongrede, oy birliği ile alınan karar aynen şöyledir: (Filistin'de yaşayan Arap varlıklar civar ülkelere nakledilmek sûretiyle Filistin bir Yahudi devleti hâline irca edilecektir.) Bu karara Adley, Beven, Dalson, Morison, Levens ve Bevin gibi sol'un en mühim şahsiyyetleri iştirak ediyorlardı.

Amerika'ya gelince, savaşın son yıllarında Rozvelt'in sıhhî durumu ve dolayısıyle şuuru mahsus derecede bozulmuştu. Bundan azamî bir şekilde istifade etmesini bilen Amerikalı yahudiler, O'nu tesirleri altına almış ve bu büyük şahsiyetin İkinci Dünya Savaşına katılmadan önce, başta İngiltere ve Sovyetler Birliği olmak üzere, birlikte savaşacak olan müttefiklerine imzalattığı milletlerin hürriyeti esasına dayanan ve müstakbel bir sulh taahhüdnâmesi olan (Atlantik beyannâmesi) ni, Tahran ve Yalta toplantılarında çiğnettirilerek, Dünya mukadderâtını Stalin ile paylaşmağa onu sevketmeleri yetmiyormuş gibi, avdet ederken, bir müddet istirahat etmek üzere kaldığı Mısır'da, Karun Gölü üzerindeki, (Feyyum) oteline, başta Suudi Arabistan Kralı Abdülaziz Âl-i Suud olmak üzere, Arap devlet ricâlinin nezdine dâvet ettirmeleri ve Filistin'i yahudilere para mukabilinde satmaları gibi, Amerika Reisicumhuruna yakışmıyacak teklifler yaptırmaları, maalesef acı birer hakikattır.

(Devamı var)

İslâmcı gençler

Sahtekârlardan ergeç hesâb sorulacaktır!

İslâmcı gençler hafta içinde neşrettikleri beyannamede **«Politika militanı haline getirdikleri üniversite gençliğini, seçimlerde destek - kuvvet olarak kullanabilmek için, üniversiteleri işlemez hâle getirenlerden ve bu uğurda üniversiteyi kapatanlardan ergeç hesap sorulacaktır»** dediler. İlâhiyat Fakültesi Talebe Derneği Başkanı Aydın Aydın ile, İmam Hatib Liseleri Mezunları Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı Hasan Gökler müştereken imzaladıkları beyannamede, İslâm'ı bir hayat nizamı olarak değil de **«müzelik kanaat»** olarak gösterip **«hürmet duyuyoruz..»** gibi lâflarla müslümanları kandırmak isteyenlere şiddetle çatıldı. Beyannamede **«Dine mukaddesata saygılıyız nutuklarına rağmen dinin zerresini hayatlarına hakim kılmayı gericilik sayanlardan hesap sorulacaktır!..»** denildi.

Gençlerin beyannamesi hülâsaten şöyleydi :

Yıllardır uyutulduk. Yine uyutmaya çalışıyorlar...

«Devlet-i Ebed Müddet» anlayışını, dört senelik iktidar olmak anlayışına döndermek isteyenler, yalnız ALLAH adına hükmetmek isteyenlere «Sizin fikirlerinize saygımız sonsuzdur» teraneleriyle müzelik eşyaya gösterilen, saygı gibi, sığ bir saygıdeğerliğe büründürmek istiyorlar. Dinimize dünyanın sekizinci harikasıymış gibi methiyeler diziyorlar, fakat dinimizin ne olduğunu anlatmak ve dini hayata hâkim kılmak uğruna dualarını menzile ulaştırmak isteyenlere hayat hakkı tanımak istemiyorlar.

Dinimizi saklanılması gereken bir hârika ve «Bir zamanlar bu muazzam şey dünyada vardı» diye takdim etmek için müzelerde sergilemek istiyorlar...

Millet olmak hakkımızı sağlayan mukaddeslerimizi milletimize tekrar tanıtmak ve milletimizi tekrar asli hüviyetine döndermek isteyen teşkilatlar değil, hakkaniyete sâdık kanunlar muvacehesince âdil, kendi yapmış bulundukları kanunlara bile mugayyir uygulamalarla kapatıyorlar. Şimdiye kadar boykotsuz günü geçmeyen üniversitelere karşı hiçbir aksülamel göstermeyen, aksine boykotçuları kalıraman ilan edenler, İSLAM ENSTİTÜLERİNDE haklarını arayan MÜSLÜMAN Gençlerin mektepleriyle ilişkilerini kesiyorlar... Bu tatbikat Türkiyede otoritenin kimin için kullanıldığını ve kimlerin elinde olduğunu isbatlamaktadır.

Millet olarak KÜFRÜN bütün plânlarını tersyüz edip, onları menhûs ihtirasları içerisinde boğmak ve yaklaşan siyasi imtihan döneminde ağızlarının payını vermemiz gerekmektedir.

Milyonlarca şehidimizin, emanet ettiği bu muazzez vaanımızda, milyonlarca şehidimizin şehidlik bedellerini yeraltına gömenlerin hesabını unutarak: Türkiyede İSLÂMÎ DÜZENİN yıkılmasına vesile olanların hesabını hiç düşünmeyerek, son birkaç yıl içerisinde, serseri kurşunlarla ne idüğü belirsiz ideolojilerin kurbanı gençlerin kanlarının hesabını tutanlardan ve bindörtyüz yıllık muhteşem tarihimizi son birkaç seneye hapsetmek isteyenlerden ve hissi nutuklara kanarak düzene satılanlardan,

Dünyayı ekmek toplama arenası sayarak, milyonlarca Müslümanın cemiyet değerlerinin sömürülmesine rıza gösterenlerden ve sadece «Ekmeğimizi patronlar yiyor» nutuklarıyla politika yapmayı ideoloji sayarak politika uğruna ölenlerin intikamına şartlanmış ve politika bağımlılığı devleti satmaya kadar götürenlerden,

Sadece politikayı kendilerine gâye edinerek, milyonlarca Müslümanın körpe çocuklarını deneme hayvanı olarak kullanan ve kendilerine politik mevki hazırlayanlardan,

«Dine, mukaddesata karşı saygılıyız» nutuklarına rağmen dinin zerresini hayatlarına hâkim kılmayı gericilik sayanlardan ve dini hayata hakim kılmak isteyenleri «Orta çağdan kalma paslı inanç sahibleri» diye tarif edenlerden :

«Komünizme karşı savaşıyoruz» diyerek ve komünist düşmanlığından başka sermayeleri olmayan, hedef olarak Müslümanla komünisti dengeye getirmekten ileri bedeflere ulaşmak istemeyen ve böylece kuvvetleri dengede tutarak, emperyalizmin gerektirdiği gizli ve plânlı sömürülerini devam ettirmek isteyenlerden,

Millet olarak hesab sormak ve adâleti bütün dünyada yeniden tecelli ettirmek için, küfrün zulmünü suratlarında parçalamak mecburiyetindeyiz.

Politika militanı haline getirdikleri üniversite gençliğini, seçimlerde destek - kuvvet olarak kullanabilmek için, üniversiteleri işlemez hâle getirenlerden ve bu uğurda üniversiteyi kapatanlardan ergeç hesab sorulacaktır. Hiçbir zulüm karşılıksız kalmaz! Âdet-i İlâhi budur.

Altında imzası bulun

Demirel, «Ku

faydalı görm

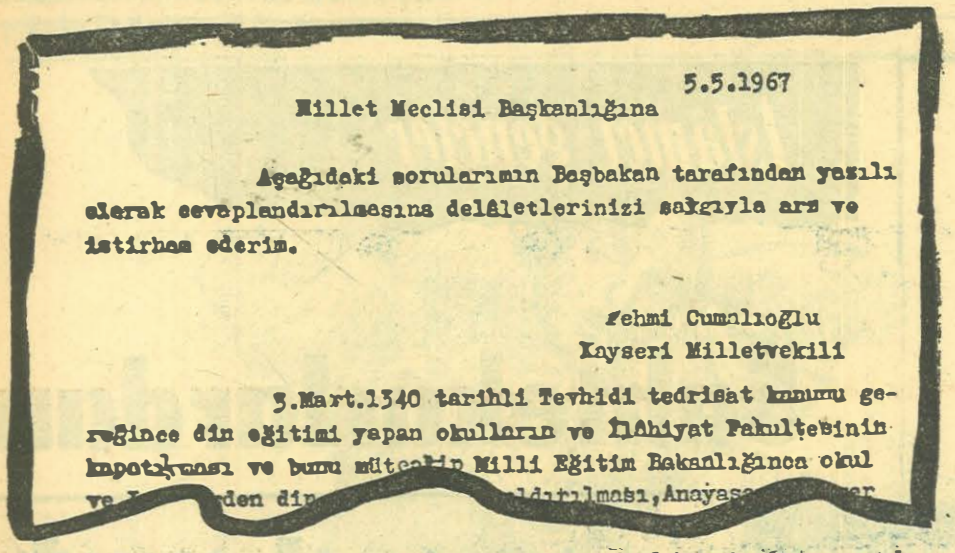

5.5.1967

Millet Meclisi Başkanlığına

Aşağıdaki sorularımın Başbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasına delâletlerinizi saygıyla arz ve istirhan ederim.

Fehmi Cumalıoğlu
Kayseri Milletvekili

3.Mart.1340 tarihli Tevhidi tedrisat kanunu gereğince din eğitimi yapan okulların ve İlâhiyat Fakültesinin kapatılması ve bunu müteakip Milli Eğitim Bakanlığınca okul ve [illegible]den din [illegible]ldırılması, Anayasa [illegible]er

● *Dr. Fehmi Cumalıoğlu'nun Başbakan Demirel tarafından cevaplandırılması için Meclis Başkanlığı'na verdiği teklifin fotokopisi..*

«Müslümanlığı hileli siyâset için değil, Allah rızası için yapıyoruz» diye seçim afişi bastıran AP Liderinin maskesini indiriyoruz

Adalet Partisi lideri Süleyman Demirel, *«Kur'an-ı Kerim dersini faydalı görmüyorum»* demiş ve bunun sebebini de *«pedagoji»* ye bağlamıştır. Demirel'e göre *«pedagoji bakımından»* yâni orta mektep ve lise çağındaki gençliğin tâlim terbiyesi yönünden onların Kur'an-ı Kerim tedris etmeleri *«faydalı görülmemektedir.»*

Seçimlerin yaklaşmasıyla birlikte *«dindar kalıklara»* girerek müslümanların reylerini devşirmeye çalışan Adalet Partisi Lideri Demirel'in bu sözleri üstelik yazılı olarak ve altına bizzat imzasını atarak ifade ettiği anlaşılmıştır.

Seçimden seçime câmilerde resim çektirmekle tanınan AP liderinin İslâm'ın yüce kitabı hakkındaki bu sözleri müslümanlar arasında büyük infial uyandırmıştır. Gazetemize husûsî bir mektub yazıp, ilâveten mevzu ile alâkalı vesâikin fotokopilerini de gönderen MSP Milletvekili Dr. Fehmi Cumalıoğlu, *«Bu acı gerçeğin bütün milletimiz tarafından bilinmesinde, bâtıla sapmamak, yanılmamak açısından fâideler mülâhaza ediyorum.»* demiştir. Cumalıoğlu, 1967 yılında Demirel Başbakan iken kendisine Millet Meclisi'nde yazılı olarak cevaplandırması için üç sual sorduğunu, Demirel'in bu suallerini cevaplandırırken, maarifimizdeki din dersleri hakkındaki görüşlerini açıkladığını ve bu arada maalesef böylesine azab verici beyânlarda bulunduğunu kaydetmiştir.

Fotokopilerine sahifemizde yer verdiğimiz Cumalıoğlu'nun sualleri ve Demirel'in mukabil yazılı cevapları 1967 yılında olmuştur. Cumalıoğlu 5.5.1967 günü Millet Meclisi Başkanlığına suallerinin yazılı olarak cevaplandırılmasını isteyerek müracaat etmiş, Demirel de bu suallere 2,5 ay sonra 25.7.1967'de Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi'nin 77-108/4593 sayılı yazısıyla cevap vermiş ve altına imzasını atmıştır.

Dr. Fehmi Cumalıoğlu'nun sual ve Demirel'in cevapları aynen şöyledir:

5.5.1967

Millet Meclisi Başkanlığına

Aşağıdaki sorularımın Başbakan tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasına delâletlerinizi saygıyla arz ve istirham ederim.

Fehmi Cumalıoğlu
Kayseri Milletvekili

3. Mart. 1340 tarihli Tevhidi tedrisat kanunu gereğince din eğitimi yapan okulların ve İlâhiyat Fakültesinin kapatılması ve bunu müteakip Millî Eğitim Bakanlığınca okul ve liselerden din derslerinin kaldırılması, Anayasamızda yer alan lâiklik prensibinin uzun yıllar hatalı bir anlayışla din düşmanlığı şeklinde bir tatbikata sebeb olması dolayısıyla, mukaddes dinini İslâm dininin imân ve ahlâk prensiplerini bilmeyen nesillerin yetiştiği bir gerçektir.

Bugünkü umumî ahlak buhranının, ictimaî bir felâket halinde sosyal bünyemizi saran (Yalancılık, dolandırıcılık, sahtekârlık, hırsızlık, katil, zina, iftira, ırza tecavüz, fuhuş, rüşvet, iltimas, irtikâp, fesat, ecdada saygısızlık ve mukaddes mefhumlara saldırmak gibi) ahlâkî redaetin sebebi, toplumumuzda dinî inançların zayıflaması, vicdanlardan Allah korkusunun kalkmasıdır.

Vicdanlarda yıkılan manevî kavramların harabelerine materyalist felsefenin içgüdüleri kırbaçlayan, ihtirasları ve egoizmi şahlandıran zehirli umdeleri birer engerek yılanı gibi çöreklenmiştir.

Bugün cemiyetimizde manevî kıymetler kılık değiştirmiş diğergamlık, namus, fazîlet ve ahlak mefhumları işporta malı gibi kaldırımlara dökülmüştür.

Sorumluluk, eninde sonunda hesaba çekilme duygusundan yoksunlaşan ruhlar, zevk, lezzet, şehvet, haset, maddi menfaat ve çıkar kaygusu ile kavrulmaktadır. Yürekler doyum bilemez iştihalarla taşıp kabarmaktadır.

Hudutsuz bir lüks, vahşi bir bencillik, çılgın bir moda çıplak bedenli ve kendini teşhir hastalığı, israf salgını cemiyetimizin çatısını yangın hâlinde sarmıştır.

Hiç kimse halinden razı olmamakta, herkes başkasının elindeki nimeti ve mevkii kapmak hırsıyla yanmaktadır.

Bu arada sosyal adalet sloganı, halkın ruhunu karıştırmaktan, sınıfları birbirine düşman etmekten, anarşi yaratmaktan çıkarlarına fayda uman sömürücülerin ağızlarında dolaşmaktadır. Gün geçtikçe ekonomik dengesizlik, sosyal huzursuzluk artmaktadır.

Bunun sonucu nereye varır? Tarih, sosyoloji, sosyal antropoloji bilimleri, manevî değerlerden kısırlaşan Milletlerin ve medeniyetlerin akibetlerini göstermektedir. Dinsiz topluluklara asırlar boyu müstakil bir Devlet halinde payidar olduğu görülmemiştir.

Türkiye'nin huzuru ve sosyal çalkantıların sükûnu ancak vicdanların taşkın ihtiraslardan arınması ve manevi kıymetlerin ruhlara taht kurmasiyle mümkündür.

□ *CUMALIOĞLU*

SORU: 1 — Bu duruma göre Hükümet, yüce Milletimizin dinî inançlarla, İslâmın iman ve ahlâk prensipleriyle manen teçhiz edilmesi lûzumuna inanmakta mıdır?

□ *DEMİREL*

CEVAP: 1 — İlk, orta ve dengi meslek okullarının din dersi müfredat programları Diyanet İşleri Başkanlığı ve İlâhiyat Fakültesinin işbirliği ile hazırlanmış olup müslüman çocuğunun dininin şartlarını yerine getirebilmesi için ihtiyacı olan bütün bilgileri ihtiva etmektedir.

□ *CUMALIOĞLU*

SORU: 2 — İlk ve orta okullarda ihtiyarî din dersleri, ders programlarının yetersizliği, haftada bir saat oluşu, ehliyetli öğretmenlerin azlığı sebebiyle gençlere din kültürü verecek onları İslâm imanıyla teçhiz edecek bir nitelikte değildir.

Bu hüviyeti ile bu dersler müslüman Türk çocuklarına dini ibadetlerini yapabilecekleri kadar dahi bir bilgi veremediği gibi, İslâmın iman ve ahlâk prensiplerini körpe vicdanlara yerleştirememektedir. Müslüman Türk halkı da evlâtlarına mukaddes dinlerini öğretememenin ızdırabı içindedir.

Bu millî sosyal ihtiyacın karşılanabilmesi için ders programlarının Diyanet İşleri Başkanlığı ile işbirliği yapılarak zenginleştirilmesi, ders saatlerinin haftada üç saate çıkarılması, liselere de din dersleri konulması ve bu derslerin ehliyetli öğretmenler tarafından okutulması zarureti vardır.

Hükümet böyle bir lûzum ve zarurete inanmakta mıdır?

Adalet Partisi, seçim beyannamesinde ve hükümet programında resmen «manevi inanç ihtiyacını karşılayacak şekilde din eğitimine önem vereceğiz.» teahhüdünde bulunduğuna ve müslüman Türk halkı liselere de din dersi konarak çocuklarına din eğitimi verilmesini yürekten arzuladığını İktidara duyurduğuna göre, bugüne kadar gerçekleştirilemiyen bu resmî vade mani olan sebebler nelerdir?

□ *DEMİREL*

CEVAP: 2 — İlkokullarda, bu vazifeyi ilkokul öğretmenleri görmektedirler ve bunun böyle olmasında zaruret vardır. Bu öğretmenler diğer dersleri okutmakta ne kadar ehilseler din derslerini de aynı ehliyetle okutmaktadırlar. Öğretecekleri din bilgisi kendilerine,

lunan vesîkayı ifşâ ediyoruz...

Kur'an-ı Kerim dersini örmüyorum!..» diyor

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Tetkik Dairesi

Ankara
25.7.1967

Sayı : 77-108/4593
Konu :

Millet Meclisi Başkanlığına

İlgi : 8.5.1967 tarih ve 7/369-4226/24962 sayılıyazınıza.

Kayseri Milletvekili Fehmi Cumalioğlu'nun Ortaokul ve Liselere Kur'an dersi konulmasının düşünülüp düşünülmediği hakkında yazılı sorusuna verilen cevabdan iki nusha ilişikte sunulmuştur.

Bilgilerinizi rica ederim.

Süleyman Demirel
Basbakan

Ek :
1- Cevap yazısı.

ve kusursuz olarak yerine getirebilir. Bütün bu bilgileri ortaokulların 2. Sınıfında mevcut birer saat içinde verilmesi mümkündür. Diğer taraftan, din dersi saatlerinin artırılması ya diğer derslerin saatlerinden kısılması ya da mevcut haftalık ders saatlerine saat ilâveciyle mümkün olabilecektir. Birinci hal diğer derslerin aleyhine olabileceği gibi ikinci hal de de çift öğretim yapan okullarda öğrencilerin okula çok erken gelmeleri veya çok geç saatlerde dönmeleri gibi bir durum ortaya çıkacaktır.

Lise programlarına, öğrencilere dinî ve ahlâki metinler vermeyi hedef tutan bir dersin ilâvesi inceleme konusu yapılmış bulunmaktadır. Bu çalışmaların kısa zamanda sonuçlanacağını ümit etmekteyiz.

3- Ortaokul ve liselere Din Dersleriyle istenilen bilgiler verilmiş olup ayrıca Kur'anı Kerim dersleri konulması pedagoji bakımından faydalı görülmemektedir.

Süleyman Demirel
Başbakan

□ Başbakan Demirel, altına imzasını atarak cevap veriyor : Yukarıdaki fotokopilerden ilki Başbakanlığın sunuş yazısı, ikincisi de bu yazının Demirel'in imzasını hâvi son sahifesi.. Demirel'in imzasının üstündeki S. cevapta yer alan satırları dikkatle okumakta fayda var. Bu satırlar, «Kur'an-ı Kerim tedrisinde pedagoji bakımından fayda görmediğini» söyleyen Demirel'in gerçek çehresidir!

mezun oldukları öğretmen okullarında İlâhiyat Fakültesi ve Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu öğretmenler tarafından verilmektedir.

İlkokul öğretmenlerinin bu bilgilerinin takviyesi maksadiyle il merkezlerinde İlâhiyat Fakültesi ve Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu öğretmenler tarafından kısa devreli kurslara tâbi tutulmaları hakkında çalışmalar yapılmaktadır.

Ortaokul ve dengi meslek okullarının 1. ve 2. sınıflarında haftada birer saat din dersi vardır. Bu dersler, ders saati çok olan yerlerde mümkün olabildiği nisbette yüksek İslâm Enstitüleri ve İlâhiyat Fakültesi mezunu öğretmenler tarafından okutulmaktadır. Bilhassa il merkezlerinde çok sayıda orta dereceli okul bulunduğundan hepsinin din derslerini okutmak üzere İlâhiyat Fakültesi veya Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu bir öğretmen tayin edilmektedir. Halen 60 orta okulda İlâhiyat Fakültesi, 76 ortaokuldada Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu din dersi öğretmeni vardır. 3 Sınıflı müstakil ortaokullarda haftada iki, şubesi bulunduğu takdirde 3 - 4 saat ders bulunmaktadır. Bu kadar saat için din derslerine olduğu gibi diğer derslere de bir öğretmen tahsisi mümkün olamamaktadır. Bu dersler mevcut öğretmenler veya çevrede bu dersi okutabilecek ehliyetli kimseler tarafından okutulmaktadır.

Gerek ilk, gerek orta ve dengi meslek okullarında okutulan din dersleri müfredatı yukarıda da arzedildiği üzere müslüman çocuğunun dinine ait bilmesi gereken şart ve vecibelerini kolaylıkla ve kusursuz olarak yerine getirebilir. Bütün bu bilgileri ortaokulların 2. Sınıfında mevcut birer saat içinde verilmesi mümkündür. Diğer taraftan, din dersi saatlerinin artırılması ya diğer derslerin saatlerinden kısılması ya da mevcut haftalık ders saatlerine saat ilâvesiyle mümkün olabilecektir. Birinci hal diğer derslerin aleyhine olabileceği gibi ikinci hal de de çift öğretim yapan okullarda öğrencilerin okula çok erken gelmeleri veya çok geç saatlerde dönmeleri gibi bir durum ortaya çıkacaktır.

Lise programlarına, öğrencilere dini ve ahlâki metinler vermeyi hedef tutan bir dersin ilâvesi inceleme konusu yapılmış bulunmaktadır. Bu çalışmaların kısa zamanda sonuçlanacağını ümit etmekteyiz.

□ *CUMALIOĞLU*

SORU: 3 — İslâm dininin kökü ve kaynağı Kur'anı Kerimdir. Türk Milletinin % 90'ı bu mukaddes kitabını aslî harfleriyle okumasını bilmemektedir.

Orta Okul ve liselere Kur'an dersleri konarak gençlere öğretilmesi müslüman Türk halkın özlediği dinî bir ihtiyaç ve millî bir arzu hâlindedir.

İngilizce, Fransızca, Rumca, farsça ve arapça dersleri lise ve fakültelerde ve hatta ortaokullarda okutulduğuna göre orta okul ve liselere Kur'an dersleri konulması ve ehil öğretmenler tarafından okutulması Anayasamızdaki lâiklik prensibine ve 1288 sayılı Türk harflerinin kabul ve tatbiki hakkındaki kanuna aykırı olduğu şeklinde iddia edilemez. Edilse bile mesnetsiz, insanlık hakları ve hukuk anlayışı ile bağdaşamıyan böyle bir iddiaya itibar edilemez.

Her vesile ile millî iradenin ve halkın arzusunun temsilcisi olduklarını resmen beyan eden A.P. Hükümeti, Bakanlar Kurulu kararı ile Orta okul ve liselere Kur'an dersleri konmasını düşünmekte midir? Düşünmekte ise bugüne kadar bu dersleri Millî Eğitim programlarına koymamasının sebebi nedir?

□ *DEMİREL*

CEVAP: 3 — Ortaokul ve liselere Din Dersleriyle istenilen bilgiler verilmiş olup ayrıca Kur'anı Kerim dersleri konulması pedagoji bakımından faydalı görülmemektedir.

Süleyman Demirel
Başbakan

سبيل

«Çok Sesli Bir Ölüm»

Televizyon, bugün Türkiye'de müslümanın ciğerine ciğerine saplanan hançerdir. Emperyalist küfrün içimizdeki uşaklarının eline tutuşturduğu hançer.. Yâni silâh.

Silâha kızmak olmaz. Mes'ele silâhı tutan elde.. Düşmanın avucundaki kabza, tehlike bizim için. Avucumuzda ise eğer, selâmetimiz, emniyetimiz... Televizyonun, toptan tüfekten farkı yok. Düşmanın elindeyse belâmız. Ve bugün şüphesiz böyle. Fakat, bizim elimizde olursa eğer, bu defa elbette düşmanımızın korkusu olacaktır.

***

Misâlini seyredeniniz oldu mu bilemem. 5 Mayıs akşamı bir 40 - 45 dakika elimizdeydi bu silâh. Ve ışıl ışıldı, yamandı...

***

Rasim Ozdenören'in «Çok sesli bir ölüm» isimli hikâyesini TV filmi olarak gördük.

«Ölüm ne ki, baba?.. Ölüm ne ki?..»

«Ölüm, insanın öz yurduna terhisidir oğul!..»

Yirmi şu kadar milyon insana «ölüm» işte şu bir sual bir cevapta verilivérdi, anlatılıverdi. «Yokluk değil, öz yurda terhis!»

«Yürek ne ki, baba?.. Yürek ne ki?..»

«Öz yurdun» eşiğinde son nefesi, Kelime-i Şahâdet ile tezyin eden iman yumağı..

***

Besbelli tanınmamış sanatkârlar rol almış «Çok sesli bir ölüm»de. Ana, baba, oğul ve diğerleri... Fakat hepsi bence başarılıydılar. Hikâye'nin vermek istediğini duymuşlar. Herbirini ayrı ayrı tebrik ederim.

Yapımcı Ahmet Bayazıt kardeşime, Yücel Çakmaklı ve Tuncay Öztürk kardeşlerime tebriklerimle beraber, diyeceğim şu : «Gam etmeyin gayrı..»

Bu ve benzeri filmlerin yapılmasında isimsiz bir yol açıcılık yapan yiğit bürokrat kardeşimi de tebrik ederim.

***

Üç - beş satırla tenkid faslına gelince, diyeceklerim benim aydınlık umutlarıma azıcık olsun gölge düşürmüyor. Öztürk'ün fotoğraf ve ses titizliğini biliyorum. Samîmi bir sanatkâr heyecanıyla yapıyor bunları. Yer yer objektif açılarında o sanatkâr heyecanıyla seyircinin dışına düşmekle beraber, taklidci değil, yeniydi. Ses, eğer baba-oğul konuşmasında yitirilseydi, yanardım. Çünkü, baştan itibaren -kar kürerken dahi yanlış efektten olsa gerek- aksadı. Nal sesleri, çay suyunun şarıldaması, arabanın motoru, hemen hepsinde bir yanlışlık, bir efekt yanlışlığı vardı. Davulun tokmağında dahi.. Sun'î ve görüntünün ya çok gerisinden gelen veya önüne geçen cinsten.

Bir de dereden atın yanı başında su içen çocuğa az sonra mataradan su içirmeyi enlayamadım. Üstelik çocuk babasına o sırada su vermeyi akıl edemeyecek kadar da dalgındı. Niye?

Şu yağmur sahneleri Türkiye'de galiba bütün teknik imkânlara rağmen haklıyla çekilemeyecek. Erksan'ın «Müthiş Tren» inde bile tabiilik yoktu. Yücel Bey ve arkadaşları da hakkından gelememiş. Kamera önünde su fırlıyelemekten kurtulup, az zahmetli de olsa kamerayı koruyarak yağmur altında tabiî dekordan faydalanmanın yolu bulunamayacak mı? Babanın sırtındaki o battaniye sırsıklam olmalı değil miydi? Babanın sakalından, şakaklarından yağmurun süzülüşünü yakın plândan seyirciye sunmanın çarpıcılığını düşünün bir.. Atın seyriyen sağrısından veya yelelerinden veya kirpiklerinden süzülüşünü.. Nesir olurdu kanaatindeyim.

Birakalım benim kanaatlerimi burada, hepsini yakından tanıdığım için söylüyorum; bir avuç kardeşimizin inançlı mücadelesi artık meyvalarını vermeye başlamış bulunuyor. Zor, çok zor şartlar altında çalışıyorlar. Hele bu bilindiğinde başarılarının azameti kendisini daha bir kabûl ettiriyor. Televizyon'u, zamanımızın bu müthiş propaganda silâhını, iman cephesinde ilk kuşananlar onlar oluyor. Allah, hepsinden râzı olsun!

Y. YALÇINER

Ali Şükrü Bey

(Baştarafı 5. Sayfamızda)

kı Behiç Bey birtakım mâlî mülâhazalar serdederek teklifin uzun uzun aleyhinde konuşmuş, Ali Şükrü Beyde cevap vermiştir. Nihayet mes'ele bir usûl müzâkeresi şekline dökülerek uzayıp giderken men-i Müskirât Kanunu'nun bir kere de Hey'et-i Vekilece yani hükûmetçe tedkikine müteallik riyâsete verilen bir takrir okunmuş ve bilâhere de müzakerenin kifayeti reye vaz'olunarak celseye son verilmiştir (45). Bu kanun Hey'eti Vekile'de görüşüldükten sonra tekrar Meclis huzuruna getirilecekti.

(Devamı var)

(45) Zabıt Ceridesi C. 1 Sh. 329 ve müteakip

ALPTEKİN
KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN
ALPTEKIN
Çakmakçılar Yokusu
Tarakçılar Cad. No:25
Telefon: 27 53 52 İST.

• TESBİT

Sadık Özarslan

Üstünüz, kuvvetliyiz!

Neymiş?.. «Delilik, bu kapağın altındadır.» Şimdi açacaklar aranıyor... Sonra da aklını kaçıracaklar. Akıllarını kaçırmak için açacak arıyorlar. Şişede durduğu gibi durmuyor ki meret!... İçen, şişiyor; açan ise kaçırıyor.

Öyle bir reklâm ki sormayın gitsin... Yeşilay'cıların da kulakları çınlasın. Uğraşsın dursun, zavallılar... Senede bir «Yeşilay Haftası» yapmak için didinsin, dursunlar... Hele TRT.den hitâbetmek niyetiyle, arzusu ve ümidiyle çırpınıp dursunlar; halkın huzuruna çıkarak gerçekleri anlatmak maksadiyle didinsinler, çırpınsınlar bakalım. Adamlar, bir senelik içki aleyhdârlığı imajını, bir akşamda yıkıyorlar.

Aslında çok ters bir iş bu... Öyle bir iş ki tezâdlarla dolu... Öyle bir hâl ki tenakuzlar içinde... Bir tarafta «Yeşilay»; diğer yanda serbestiyet ve müthiş reklâm. Birisi: «İçmeyin; sonra mahvolursunuz,» diyor... Diğeri: «İçin; dertsiz kalırsınız.» emrini veriyor. Artık bu iş ve bu hâl; biz Müslümanlara da garîb gelmiyor... Herşeyi kanıksamış bir durumumuz ve ona göre bir «yorum» umuz var. Biracıları ve daha nice acıları biz bile rahatça seyredip gık demediğimize, diyemediğimize göre; «var kıyas et, deryânın vüs'atini!» Nicedür hâlimiz; gör bakalım.

Şekspir'in bir sözünü hatırlıyorum... Aklımda yanlış kalmamışsa aynen şöyle: «Ey şarab; ismin yoksa sana İblis adını verelim.» Hakikaten de öyle... İblis'e bakınız ki; insanların akıllarını başlarından aldığı yetmiyormuş gibi bir de reklâmlaştırılarak meşhûr oluyor. Bir nev'i deliliğin ve delirmenin reklâmıdır, propagandasıdır bu. Allah Resûlü Aleyhisselâm: «İçki; kötülüklerin anasıdır.» buyurmuşlar. «Ümmü'l-habâis.» Habâsete âşık olmak, habâsetin reklâmını yapmak; yirminci asrın câhiliyyetine pek de yakışıyor hani... «Kötülüklerin anasını» serbest bırakıp anasının kuzulariyle uğraşmak, herhâlde çıkar yol ve köklü tedbir olmasa gerektir. Anasının propagandasını yapacaksın... ve sonra da kalkıp anadan doğanlarla uğraşacaksın. Olacak şey değil!... Neticede niceleri; anasına bakıp kızını alıyor... Biline.

Bir de kalkıyorlar da bira'nın sarhoş etmediğini söylüyorlar. Neymiş efendim?.. Bira, mâsûm bir içki imiş.

Fakat ne kadar mâsûm ve sâir şekilde gösterirlerse göstersinler... reklâmlariyle durumlarını da vesikalandırıyorlar. Bira, sarhoş etmiyor; aklı, baştan almıyorsa «neymiş?» diye soran delikanlının hâli nedir? Neymiş, diyen sarhoş değil midir? Böylece sergilenmektedir ki; içkinin her türlüsü aklı başdan almaktadır... İnsanı sarhoş yapmaktadır. Yâni cümlesi; ümmü'l-habâis'dendir. O hâlde tekrar edelim: «Delilik, bu kapağın altındadır!»

Allah, hây!..

K. MISIROĞLU «İNANANLAR MSP BAYRAĞI ALTINDA BİR VARLIK-YOKLUK MÜCADELESİNE GİRMİŞTİR!»

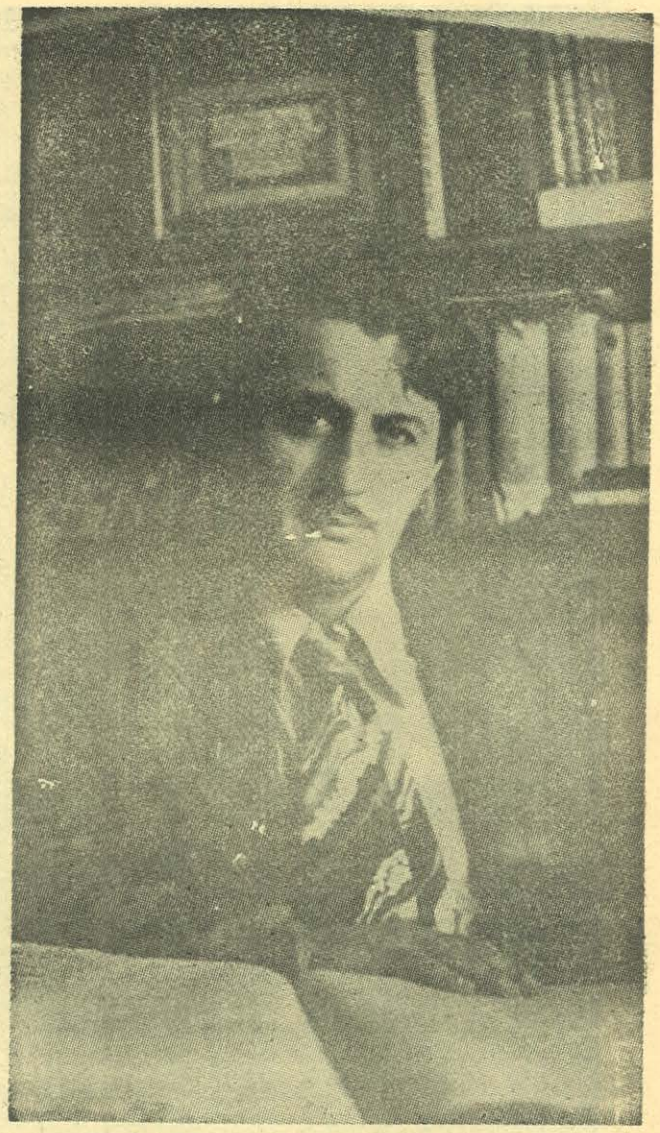

● *Kadir Mısıroğlu: Bu def'a mülâkatı onunla yaptık*

MSP Trabzon Milletvekili namzedi olan, gazetemiz sahib ve başyazarı Kadir Mısıroğlu ile bir mülâkat yaptık. Biz sorduk, Mısıroğlu cevap verdi. Tam metni şöyle :

■ SORU : Bugün milletvekilliğine namzetliğinizi koyduğunuz Trabzon'un Akçaabat kazasında doğduğunuzu biliyoruz. Bize hayat hikâyenizi kısaca anlatır mısınız?...

■ MISIROĞLU : 1938 yılında Akçaabat'ın Dûrbınar Mahallesi'nde doğdum. Doğduğum gece, Kadir gecesi imiş. Hattâ, mahalle câmiinde sabah namazından önce yapılmakta olan «Seher Mukabelesi» sinde bulunan babama müjde götürüldüğünde, «Sûre-i Kadir» okunmakta imiş. Bu sebeple adımı Kadir koymuşlar. Babaannem kazamızın Zavana Köyü'nden Çanakçıoğullarındandı. Sâf, mümine, hayırhâh bir kadıncağızdı. Allah rahmet eylesin. Bana dedemin ismini koymak için ısrar etmiş. Dedemin adı «Paşa» idi. Bunun da garip bir hikâyesi vardır. Asıl adı Kâzım'mış. Fakat çok gürbüz ve güzel bir çocuk olduğundan kendisini «Paşa, paşa» diye severlermiş. Bu yüzden adı «Paşa» kalmış. Zaten o vakit köyde otururlarmış. Bizim köyümüz, Akçaabat'ın Lefka köyüdür. Dedemin babası askerde ölmüş, kendisi küçük yaşta yetim kalmış. Bu sebeple nüfusa geç kaydedilmiş. Edilirken de Kâzım yerine Paşa yazdırmışlar.

Babaannemin ısrarı üzerine onun hatırını kırmak istemeyen mahalleli, bana hep «Kadir Paşa» derdi. Hâlâ da mahallemizde ismimi böyle telâffuz ederler.

İlk yaşlarımda gayetle cılızdım. Hattâ dört yaşıma kadar yürüyememişim. Bir gün kapıya gelen bir pir-i fâni beni görmüş ve durumumu sormuş. Aldığı cevap üzerine bir kurban kesilerek kanının dizlerime sürülmesini tembihlemiş. Kendisini dilenci zanneden validem, ona birşeyler vermek için eve girmiş, çıktığında adamın kaybolduğunu görmüş. Derhal bir koyun te'min edilerek kurban edilmiş ve kanı dizlerime sürülmüş. O anda koşup yürümeye başlamışım. Bununla beraber yine de son derece zayıftım. Bu sebeple bütün yalvarıp yakarmalarıma rağmen, ilk mektebe bir yıl geç gönderildim.

1941 yılında Akçaabat Merkez İlkmektebine kaydoldum. Daima sınıfımın birincisiydim. 1945 yılında ilkmektebi bitirdiğimde, Akçaabat'ta yapılmakta olan orta mektep henüz ikmal edilmemişti. Esâsen merhum pederim beni okutmak istemiyordu. Tek olduğumdan, okursam memur olup âile ocağını terketmemden korkuyordu. Bu sebeple mektebin ikmal edilememiş olmasını bahâne ederek beni bir terzi yanına çırak verdi. Fakat hocalarım kendisini pekçok ayıpladı ve sıkıştırdılar. Arkadaşlarım orta mektebi okumak için Trabzon'a gidip geliyorlardı.

Bu sıralar benim okuma merakımın hâd safhada olduğu bir devreydi. Yolda giderken okuya okuya gider, elimdeki nihâyete ererse boş kalmayayım diye cebimde yedek bir kitap taşırdım. Terzi dükkânına da bu kitaplarla gidip gelmekteydim. Çıraklara okur, onları işlerinden ederdim. Bu sebeple birkaç def'a kovuldumsa da, babamın ısrarlarıyla kabul edildim. Ertesi sene de mektep ikmal edildiğinden oraya koydolundum. Orta mektebi Akçaabat'ta Liseyi de Trabzon Lisesi'nde okudum. Bizim zamanımızda Lise dört seneydi. Bu müddeti tamamen keyfî olarak geçirmişimdir. 1954 yılında liseyi bitirerek üniversite tahsili yapmak üzere İstanbul'a geldim. İstanbul'un düşman işgalinden kurtulduğu günün yıldönümüydü.

■ SORU : Kaç senelerinde İstanbul'a geldim demiştiniz? Ya, evet 1954'de. İstanbul'a gelmenizden sonraki anlatacaklarınıza geçmeden evvel, sizden Trabzon'daki gençliğiniz esnasında unutamadığınız bir hatıranızı dinlemek isteriz.

■ MISIROĞLU : Evet, 1954 yılında. Bu tarihten öncesine âid anlatılmağa değer pek çok vak'a var. Fakat ben size bir - iki tâne söyleyeyim. Tafsilâtı ileride Eskişehir Hâdiselerine temas eden «Bir Muhâkemenin Muhakemesi» isimli eserimin medhâl kısmında vereceğim.

İlkmektebi bitirdiğim sene, annem bütün kitaplarımı gözümün önünde ve benim bağırıp çağırarak ağlamama aldırış etmeden gaz döküp yakmıştır. Buna sebep de yağmurlu bir günde uzakta oturan bir arkadaştan kitap almaya gitmiş, pekçok ıslanmıştım. Buna kızan annem, kitaplarımın hepsini bahçeye dökmüş ve yakmıştır. Esasen fazla okumamdan şikâyetçiydiler. «Böyle giderse, bu delirir» diyorlardı. Çünki, bana bir iş buyurulduğu zaman ayakta veya oturduğum yerde, her ne halde isem, mutlaka bir kitap okumakta olduğumdan, söyleneni ya duymaz, anlamaz, veya da yanlış anlardım. Neticede kendilerini dikkatle dinlemediğim için kızarlar ve bunun okuma merakı yüzünden meydana geldiğine hükmederlerdi.

Bende muhafazakârlık temâyülleri çok erken yaşlarda uyanmıştı. İlkmektebe gitmeden hatim indirmiş, mektebe giderken, bir taraftan da hocaya devam etmiştim. Kısa bacak pantolon giydiğim zamanlarda bile mezarlık câmiinde ezan okuyup müezzinlik yapacak kadar işi ileri vardırmıştım. Bu câmii şerifin o zamanki imamı merhum Lermizâde Hâfız Musa Efendi türkçe ezanı okumak istemediği için olacak ki; minareye beni çıkartırdı. Bir def'asında pantolonumu, dizkapağımı örtecek şekilde içindeki katlama payının açılmasını, tembihlemiş, ve «annen terzidir, bunu yapsın» demişti. Bu temâyüller sebebiyle M. Kemal Paşa'ya târizlerde bulunmaya başlamıştım. Orta ikinci sınıfta okuduğum bir sırada bu fikirlerim yüzünden bir hafta mektepden kovulmam ve arkadaşlarımın —idarenin emri ile— benimle konuşmamak üze-

(Sayfaya çeviriniz)

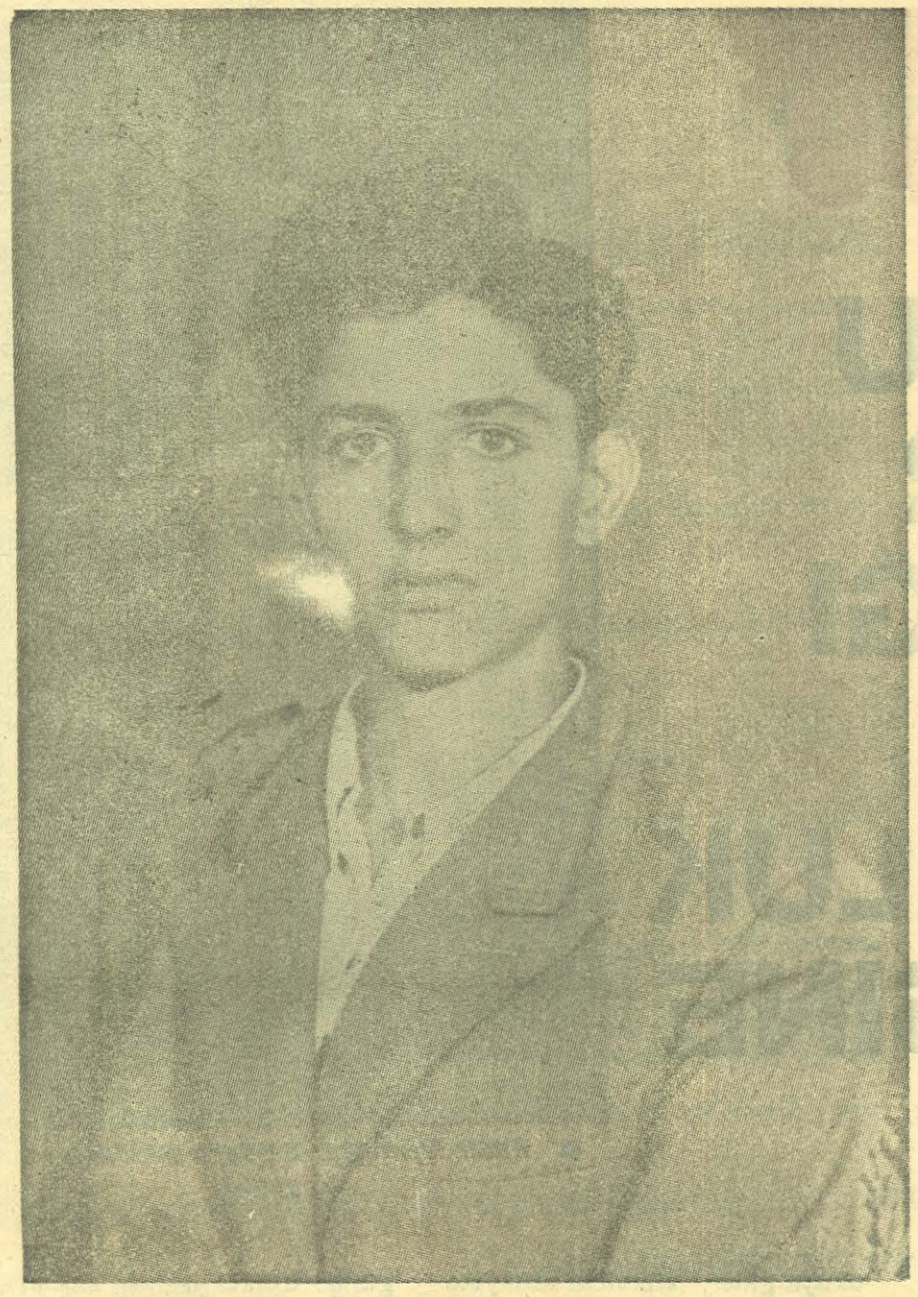

● *Kadir Mısıroğlu'nun Trabzon Lisesi'nde tahsilde bulunduğu senelerde çekilmiş resmi.*

■ bir müddet devam ettirebildikleri bir boykota girmeleri hayatımın üzerine parmak basılacak ilk çocukluk hâtıralarımdandır. Lisede ise buna benzer bir sürü hâdise var. Başınızı ağrıtmayayım.

■ **SORU : İstanbul'daki tahsil hayatınıza geçmiştiniz...**

■ MISIROĞLU : İstanbul'da Hukuk Fakültesi'ne kayboldum. O zamanlar, kontenjanlar dolduğu takdirde imtihan oluyordu. Bu bakımdan kalemdeki memure, bana yedek olarak bir diğer fakülteyi yazmam husûsunda ısrar etti ise de yazmadım. Gayem, mutlaka Hukuk Fakültesi'ne girmek ve burada asistan kalmaktı. Fakat fakültedeki hayatım, lisedekinden daha mücâdeleli ve fırtınalı geçti. Bu sebeple asistanlık hevesinden pek çabuk vazgeçtim. Lâik hukuk nizâmını öğreten ve müdafaa eden profesörlerden hiçbiri beni tekabbül etmez, etse de koruyamazdı. Zira fakültede sütresiz bir mücâdeleye başlamıştım. Talebe cemiyetleri seçimlerine neslimizden pekçoğunun hâlâ hatırlayacakları üzere «Hareket Gurupu» ve «Yıldırım Grupu» gibi adlarla katılarak o zamanın sol mecmualarına bir hayli sermâye olmuştuk. Bunlar Metin Toker'in çıkardığı «Akis» ile Bülent Ecevit ve Orhan Birgit'in çıkardığı «Kim» dergileriydi. Bunlar gerici, nurcu diye aleyhimize yazar, biz de tekzipler yağdırırdık.

1960 İhtilâli geldiğinde beni hareketli bir CHP aleyhtarlığı üzerinde bulmuştu. Bu sebeple sudan bahânelerle tevkif edilmiş ve Harbiye'de, Balmumcu kışlasında birhayli mevkuf kalmıştım.

■ **SORU : Telif eserlerinizi de bu sıralarda kaleme aldınız herhalde.. İlk eserinizden başlayarak diğerlerinin telif yılları nasıl oluyor?..**

■ MISIROĞLU : Evet.. Bu sırada bazı şiir ve hikâyeler yazıyordum ki; bunların pek çoğu hâlâ neşredilmiş değildir. Harbiye'de 246 saat kat'iyyen günışığı görmeden yüznumara kabinesi kadar bir hücrede kalmıştım. O sırada nişanlıydım. Merhum Ali Fuad Başgil de -ki sonradan nikâhımda şahidlik etmişti- aynı yerde bir aydan fazla yatmıştır. Bu hücrede yazdığım kısa bir şiiri takdim etmek isterim :

HİKÂYE

Önce bir mübârek el üzerimizde,
Uğur dileyerek gezindi, durdu...
Ardından bir gizli çağrı duyuldu
Üstümüze döndü bütün aynalar,
Açıldı gökyüzü ardına kadar..
Başladı cümbüşü rengin ışığın...
Peri masalında iki âşığın.

Evet, şiir ve hikâye çalışmalarım çok erken başlamıştı. Bunun başlangıcını bulmak için Lisede okuduğum devreye kadar geri gitmek gerektir. Fakat, benim en sevdiğim ve henüz tamamlayamadığım Eskişehir Askerî Cezaevinde yazdığım **«SENÂ»** dır. Bu Peygamber efendimize tahsis edilmiş bir şiir kitabıdır. Bazı parçalarını SEBİL'de neşretmiş bulunmaktayım.

İlk eserim Lozan Muâhedenâmesi hakkında olup 1964 yılında basılmıştır. Basılmış eserlerimin sayısi bugün 14'dür. Bunlardan Osmanlı târihine müteallik olan üç romanı, askerî cezaevinde yazmışımdır. Ayrıca Cüneyd Emiroğlu mahlâsıyla bâzı tercüme ve derlemelerim de mevcuttur. Teliflerim içinde tirajı 100 bin'i aşmış olanlar mevcuttur. Bazıları her sene yeniden basılmaktadır.

■ **SORU : Bu arada eserlerinizin yurd içinde ve yurt dışında bazı mükâfatlar kazandığını biliyoruz...**

■ MISIROĞLU : Macar İhtilâli isimli eserimden dolayı, bu ihtilâle iştirak etmiş olan Macar yazarlarının Münih'deki derneği ihtilâlin onuncu yılında emeği geçenlere verilmek üzere bir gümüş madalya çıkarmıştır. Münih'deki bu **«Hür Macar Yazarları Derneği»** beni Macar İhtilâli isimli eserimden dolayı cemiyetlerine fahrî azâ olarak kaydetmiş ve çıkardıkları gümüş madalya ile de taltif etmişlerdir. O zaman Türk Basını'nda geniş akis uyandıran bu keyfiyet, yazarlık hayatımın en heyecan verici hâdiselerinden biri olmuştur. Daha sonra en son neşredilmiş eserim olan **«Osmanoğullarının Dramı»** isimli telifimden dolayı da Türk Kültür Vakfı'nın tarih ve İnceleme Bölümünde 1974 yılı Jüri Husûsi mükâfatını kazandım.

■ **SORU : İstanbul Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum demiştiniz. Avukatlık mesleğini de fikir adamlığınızın yanında ve galiba ikinci plânda devam ettiriyorsunuz.**

■ MISIROĞLU : Mezûniyetten 10 sene sonra Baroya kaydoldum. Zira daha staj devresinde bu meslek, alâkamı celbedici olmaktan çıkmış bulunuyordu. Tabiatıyle yazmaya ve okumaya âit merakım da avukatlığın Edebiyat Fakültesi Târih Bölümünden, Son Çağ Türk Târihi Kürsüsüne mürâcaat etmiş ve doktora talebesi olarak kaydolmuştum. Mevzuum Libya idi. Bir hayli çalıştığım halde bu işi çeşitli sebepler yüzünden nihâyete erdirmedim. Fakat böylece târihî mevzûlara müteallik çalışmalara iyice dalmıştım. Artık hukuk alâkamı celbetmiyordu.

Günün birinde Sultan Abdülaziz Hân'ın büyük oğlu Yusuf İzzettin Efendi'nin kızı Mihrişah Sultan Efendi Hazretleri'nin hukukî işlerine bakmak teklifiyle karşılaştım. Mânevî ve târihî pek çok sâik ile bağlı bulunduğum bu âileye faydalı olabilmek maksadıyla ve kendilerinin ısrarı üzerine, İstanbul Barosu'na kaydoldum. Bir müddet Sultan Efendi'nin fahrî avukatlığını deruhte eyledim. Hâlen kendi davâlarıma yetişmekten âcizim. Bu itibarla pek tabiî olarak -sizin de tahmin ettiğiniz gibi- avukatlık benim için ikinci, hattâ üçüncü derecede bir meşgaledir.

■ **SORU : Çok merak edilen bir mevzua geçmek istiyorum : 12 Mart sonrası tevkifiniz ve Eskişehir Örfi İdare Mahkemesi'nde muhakeme ve mahkûm edilmeniz hadisesi..**

■ MISIROĞLU : Evet.. Hakikaten 12 Mart sonrası Eskişehir'de birtakım zorakî usûllere başvurularak tevkif ve mahkûm edildim. Bunun için vâki iddia Millî Türk Talebe Birliği Konferans Salonu'nda Harf İnkılâbına dâir verdiğim bir konferanstır. Eskişehir Örfî İdâre Kumandanlığı ile İstanbul Örfî İdâre Kumandanlığı'nın arası açıkmış. Zira Eskişehir'de müslümanlar hapsedilir ve solcular serbest bırakılırken, İstanbul'da durum bunun tersine idi. Ancak müslümanların 12 Mart'ın ilânına sebep teşkil eden hâdiseler arasında zikre değer hiçbir fiilleri yoktu... Böyle olduğu halde Eskişehir Örfî İdâre Kumandanı İrfan Özaydınlı, İstanbul Örfî İdâre Kumandanlığı'nın sahasına el atıyor ve sağcı suçlu ihdâs etmeye çalışıyordu. Bu maksatla Millî Türk Talebe Birliği faaliyetlerini tetkik ettirmişti. Bizim mes'eleye aklını böyle takmıştı. Nasıl müessir olmuşsa, İstanbul Örfî İdâre Kumandanlığı'nca evimde ve işyerimde arama yapılmasını ve askerî savcılıkça hakkımda tâkibata başlanılmasını te'min etmişti. Bütün bunlardan hiçbir netice çıkmadı. Tâkibat, tâkipsizlik kararıyla sonuçlandı. Yine onların tahrikiyle olmalı ki, aynı mevzûdan İstanbul sivil savcılığınca hakkımda 10. Asliye Ceza Mahkemesi'nde bir davâ açıldı. Bu, gayrı mevkuf olarak devam ediyordu.

Daha önce bahsi geçen konferansa âid bandı dinlemekten dolayı Isparta'da bâzı kimselere davâ açılmış, bu davâ hesbelkânun Eskişehir Örfî İdâre Kumandanlığı'na sevkedilmişti. Kumandanlık, bu davânın kendilerinin bakmasını gerektiren anarşik bir mâhiyeti olmadığını beyanla, umûmî hükümlere göre muamele görmek üzere âit olduğu mahkemeye iade edilmişti. Bu husûsu mübeyyin ve İrfan Özaydınlı tarafından imzalanmış vesîka mahfuzumdur. Böyle olduğu halde yine aynı kumandanın emri ile bu davâ, Örfî İdâre'ce bakılacak bir davâ denilerek Isparta'dan geri istenmiş, diğer taraftan aralarında irtibat bulunduğu iddiasıyla İstanbul'daki davâ da oraya kal-

dırılmıştır. İşte Eskişehir'deki elemli günlerimin zemîni böylesine kanunsuz bir sûrette hazırlanmış ve başlamıştır.

Bilâhare oraya celbedilerek tevkif edildiğim, hazin hapishâne şartları altında uzun müddet yatırıldığımı malûmdur. Bunları **«Bir Muhâkemenin Muhâkemesi»** ismiyle bütün tafsilâtıyla yazacağım.

Bugün, Hava Kuvvetleri Kumandanlığı'nı ebediyyen kaybedince istifa edip CHP'den namzet olan o günkü kumandan İrfan Özaydınlı ve onun kanunsuz emirlerine itaat edenlerden mutlaka hesap soracağım. Eskişehir yerine Balıkesir'den namzet olmakla elimden kurtulacağını sanıyorsa yanılmaktadır. Zira, Balıkesirlilerden hâhişkâr dâvetler almaktayım. Bu seçimde mutlaka oraya yetişecek ve maskesini yırtacağım. Bununla berâber, onunla hesaplaşmam böyle bir seçim mücâdelesi devresine münhasır kalmayacaktır. Benimle birlikte hapsettiği yüzlerce mâsum ve mağdur Nurcu ve Müslümanın haklarının vekil ve müdafii olarak hesap soracak ve yaptıklarını yanına koymayacağım. Orada çoluk çocuğunu geçindirmekten âciz, fakir insanlara yapılan eziyetleri burada hulâsa etmeye kalksam, buna sayfalarınız kâfi gelmez. Şu kadarını söyleyeyim ki, ellerine düşen anarşistleri beraat ettiren, yahut en küçük cezalarla geçiştiren, hattâ Yahova Şâhitlerini bile beraat ettirmiş bulunan İrfan Özaydınlı, okur-yazar olmayan müslümanları Risâle-i Nûr okumak suçundan hapsedecek ve hapishânede Kur'an-ı Kerim okumayı ve namaz kılmayı yasaklatacak kadar ileri gitmiş bir kimsedir. Onun Eskişehir'de camili, âyet-i Kerîmeli bayram tebrik kartlarından, yün başlıklara kadar dinî temâyül belirten herşeye nasıl mâni olduğu ve yağmur dûasına engel olacak kadar halkın inançlarını tahkir ettiği, mahallî halkın cümlesinin malûmudur. Bunların hesabını gerekirse Meclis'de soracağım.

■ SORU : Şimdi milletvekili olma kararınıza geçmek istiyoruz. Bu kararınızda ne gibi sebebler rol oynadı?

■ MISIROĞLU : İşte milletvekili olmak isteyişimizde mâruz kaldığımız bu zulümlerin hesabını sormak arzusunun da rolü vardır. Fakat mes'ele bukadar basit değildir. Zira, ben intikamcı bir insan değilim. Fikrimin öfkesini yaparım. Bugün 44 yaşında bulunduğum halde şimdiye kadar resmen hiçbir partiye girmiş değilim. Milletvekili olmam husûsunda vâki talepleri de daima reddetmişimdir. Ancak, bugün müslümanlar MSP bayrağı altında bir varlık - yok-

(Devamı 15. Sayfamızda)

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selahaddin EŞ

«Kanlı 1 Mayıs»ın ardındaki gerçek

Biz, geçen haftaki **«sahte bayramlar ve sahte kahramanlar imalâthanesi : Türkiye!»** başlıklı yazımızı yazarken, henüz Taksim'de, 40'a yakın insanın ölmesiyle neticelenen **KANLI 1 MAYIS** tahakkuk etmemişti. Ama, biz o gün yine de Millî Gazete'deki yazımızda Taksim'de komünistlerarası bir çatışmanın olabileceğine dikkati çekmiştik. Çünkü, bu gayet açık bir şeydi, komünistler arasındaki fraksiyon mücadelesi, Moskova'ya veya Pekin'e bağlı olmak mücadelesi şiddetli bir şekilde verilmekteydi. Maocular Moskofçulara **«sosyal faşist, revizyonist, sosyal emperyalist»** diye hitabetmekte; Moskofçular ise ötekilere **«Mao'cu bozkurtlar, sarı sol komandolar, CIA'nın işbirlikçileri»** gibi ithamlar yöneltmekteydiler. Bu üstelik, aylardan beri devam edip durmadaydı. Hele bütün dünyada komünistlerin bayramı olarak bilinen **1 Mayıs** yaklaştıkça, gösterilere hâkim olabilmek için kıyasıya bir mücadele verilmekteydi. 1 Mayıs'ın bir kaç gün öncesindeki çığlıklara bir göz atacak olursak, Moskofçuların **«Maocular! Saflarımıza katılın!»** dâvetlerine karşılık, Maocular'ın **«1 Mayıs'ı sosyal faşist DİSK'in elinden kurtarmalıyız. 1 Mayıs'a kimse ambargo koyamaz. Halkımızla omuz omuza bu sosyal faşist çemberi kıralım, kafalarını ezelim»** nâralarını atmakta olduklarını görürüz.

Kanlı 1 Mayıs'a bu hava içinde gelindi. Bir tarafın elinde **Marks, Lenin ve Stalin'in** dev panoları; diğer tarafta ise **MAO'nun** putu önünde cezbe haline dönüşmüş bir tapınma merasimini icra eden Pekincilerin nâraları!. Ağızlarda komünistlerin ünlü **«enternasyonal marşı», «tanrı değil bizi kurtaracak, kollarımızın gücüdür!»** diye, tam kâfirce ulumalar!.. Ve sonra, Taksim Meydanını dolduran yüzbinden fazla insanın, üzerlerinde dev panoları dalgalanan **büyük komünistlerin** hayırhah nazarlarıyla takdis olunması keyfiyeti, bir heykele karşı saygı duruşunda bulunulup, ve **«destur»** dinlenmekle tablonun tamamlanması...

Arkasından, tabancalar patladı; panik başladı, onbinlerce zavallı insan bir kâfirlik gösterisinin içinde hayatlarını ayaklar altına attılar, ezildiler, parçalandılar!... Ve, ortaya çıkan kanlı manzara karşısında halk kitleleri bir derin şok geçirdi. Halbuki, bilinen, beklenen bir şey karşısında bu kadar derin bir sok geçirmek, ne mânasızlık!. Hele hele, **«yazık değil mi yahu, kardeş kanı akıtılıyor»** şeklindeki hayıflanmalar, ne budalaca! Laik rejim **Bahar Bayramı** dese de, **1 Mayıs** gününün dünya komünistlerinin **en büyük yortusu** olduğu bilinmiyor muydu? O halde zorla götürülenlerin, tehditle sürüklenenlerin dışında, gidenlerin hemen tamamı o komünist yortusuna kendi isteğiyle, kendi rızasıyla gitmişlerdir. O halde, **kardeş** kim? Nasıl oluyor? **Aynı dili konuşmak, aynı tarih kökünden gelmek, aynı topraklarda yaşamak, hattâ aynı bâtından doğmak mı,** İslâm milletinin kardeşlik ölçüsü? Bırakınız, mevcut düzen kendi pisliğini nasıl temizlerse temizlesin, **ama** bir takım saf müslümanların halâ oynanan oyunlardan habersiz, hadiseyi **«yazık değil mi, kardeş kanı akıtılıyor!»** misüllü hayıflanmalarla geçiştirmesine akıl erdirilemez!

Aslında **Kanlı 1 Mayıs** için hayıflanılacak bir şey yok ortada.. Hattâ memnun olunmalıdır ki, yüzbinlerin paniğinden sadece **30 - 40 kişinin** ölmesiyle kurtulmak mümkün olmuştur. Bu rakam bir kaç yüzü, hattâ binleri bulabilirdi. Demek oluyor ki, zâlimleri zâlimlere düşürmekte, Allah'ın takdiri o kadarmış... Biz meseleye kendi inancımız açısından bakmaya ve bir kıymet hükmü ortaya koymaya mecburuz. Bizim **Kanlı 1 Mayıs** için en büyük sevincimiz şudur ki, bu meseleye şu ülkücüler bulaşmadılar, bulaştırılamadılar. Yoksa, başta **Ecevit** cenapları olmak üzere nicelerinin tahrikiyle bütün bir memleket **bir sağ - sol kavgasının** içine sürüklenirdi. **Ecevit'in** otobüsünün camı kırılsa, memlekette **ihtilâl rüzgârları, terör havası** estirmeye yeltenenler elbette ki, bu otuz - kırk kişinin ölümü üzerine çökleneceklerdi. Bu bakımdan, **Kanlı 1 Mayıs'a ülkücülerin** bulaşmamış olmaları, memleket için **büyük bir** hayra medâr olmuştur, diyebiliriz. Ve şunu da hemen ilâve edelim ki, **şu sol fraksiyon mücadelesinin kendi kefereliklerine vurduğu darbeyi** yıllardan beri bu yolda uğraşıp didinen anti-komünistler vuramamışlardır. **«Dileyen Mevlâ'sını da bulur, belâsını da!..»** diyen cedlerimiz ne güzel söylemişler.. Yeter ki, dokuz asırdır Anadolu'da yaşıyan İslâm milleti kendi öz nizamının sevdalısı olarak Hakk'ı arasın, Hakk'a sarılsın; kendi evlâdını **İslâm-dışı** düzenlere **kapılmasına, kapılanmasına,** o düzenlerin bekçibaşılığına tâbi olan bir bedbaht duruma düşmesine fırsat vermesin, gerisi kolay.. Her şey yoluna girer..

Ama, şimdi cümle komünistler bu **Kanlı 1 Mayıs'ı Amerikan** Merkezî Haberalma Teşkilâtı **(CIA)** üzerine ve coğrafî mânada başka **dış** kaynaklara **ve** Türk Gizli Servisi **(MİT)** üzerine **yıkmaya** çalışıyorlar. Bütün marksist matbuat neşriyatını bu yolda sürdürüyor, kitleleri bu yolda şartlandırmaya çalışıyorlar.. Halbuki, bizim için iç ve dış kaynak, ancak İslâm ve İslâm - dışılığa göre vücut bulur. Şimdi meseleyi dış kaynaklara yüklemeye çalışanlar hangi inkılâpçılar, biliyor musunuz? Daha düne kadar, **«Menemen hadisesi, müslümanları ezmek için hazırlanmış alçakça bir tertip idi!»** diyen müslümanlara istihza ve istihfafla bakanlar! Bir büyük zulmün kıvılcımını parlatmak için, kendilerine karşı yapılmış bir küçük zulmü harekete geçirmek, **zâlimlerin fitne** hareketlerinden birisidir. Türkiye'de bu çeşit fitne hareketlerine zaman zaman başvurulmuştur. **31 Mart ve Menemen Hâdisesi** ve emsali düzmece hadiseler bunun örnekleridir. Fitne'yi herkes harekete geçirebilir ama, müslümanlar asla!.. Çünkü müslümanlar **fitne'yi** uyandırmaktan menolunmuşlardır. Bu bakımdan **Kanlı 1 Mayıs'tan** kurtulmaya çalışanlar, hadiseyi dış mihraklara yıkmaya çalıştıkça, ne kadar çok **dış** kaynaklarla işbirlikçiliği yaptıklarını da sergilemiş oluyorlar.

Meğer ki, aralarında ne **kadar da uşak** ve **ajan** varmış!. Stalin'in, Mao'nun ve Marks'ın, Lenin'in dev portrelerini meydanda dolaştıran da diyelim ki, **CIA'**dir; ama onlara siz tapınmadınız mı? Kukla ve uşak siz değil miydiniz? Kısaca, menfaati kendilerine, mes'uliyeti ise, CIA'e... CİA bu kadar mı budala?..

Bir noktaya dikkati çekmek isterim : Türkiye'de İslâmî şuûra sahip kitlelere hitab eden gazetelerin tirajı oldukça düşük olmasına rağmen, küçük bir siyasî hata yapsalar, derhal okuyucular protesto yağdırırlar ve gazeteyi bırakırlar. Ama, Türkiye'nin okumuş sınıflarının hamakâtine bakınız ki, bir takım büyük gazeteler bu tahsilli, bu aydın kişilerin burunlarına bir çengel geçirmiş, istedikleri yönde sürüklüyor, istedikleri yana çevirip duruyor, aydıncıklarımızı... İstediği yönde şartlandırıyor, bedbahtlar güruhunu!. Ve bu insanlar **bu** gazetelerden hakkı, doğruyu bulduklarını zannederek **her gün bir yeni imajının peşinde** budalaca sürüklenip durmadalar..

Halbuki, insanın **doğru düşünebilmesi** için önce bir doğruluk norm'una, **bir mutlak doğrû** ölçüsüne erişmesi gerekir. O **mutlak doğru** norm'u, ölçüsü; **İslâm'dır, İslâm'ın ölçüleridir.** O ölçülere sahip olmadıkça, insan işte böyle bir o tarafa, bir bu tarafa yalpa yapıp durur, hadiselerin hâkimi değil, esiri, kuklası olur!

İslâm yazısına dair

İslâm yazısı'nın menşei ve intişarı 8

RIFKI MELÛL MERİÇ

Meselâ حقيقة Hakikaten, لمصلحة - limaslahatin, عليم حكيم - - Alim-ün Hakîm gibi... Biribirini müteakıb biri sakin, diğeri müteharrik ayni harfin iki defa yazılmaması için شده - Şedde işareti (ّ) vazedilmiştir, bu nevi harflerin üstüne konur. Bunlara ilâveten همزه - Hemze denilen diğer bir işaret daha vardır ki, bu, consonne (ا) elif demektir. Bu işaret, ilk zamanlarda, biribirine çok yakın iki kırmızı nokta ile, daha sonra, başta bulunan (عين) Ayın harfinin biraz değiştirilmiş şekli (ء), Hemze işareti olarak tekarrür etmiştir... Kur'anda kısa, uzun, daha uzun vakfeleri ve katı'ları ifade etmek, adetâ tenkit işaretlerinin gördükleri vazifelere müşabih vazife görmek üzere ج، ط، ز، ق، ص، قف، لا، ع gibi bir takım harfler de durulacak ve kesilecek yerlerde, kelimelerin sonuna ve üstüne, asıl yazının harflerinden daha küçük olarak yazılır. Bunlara سجاوند Secâvend denir.

Bu işaretlerin de noktalar gibi ne vakit kullanılmağa başladıkları malûm değildir. Harekeler, عامر - Âmir yahud ابو الاسود الدؤلی - Eb-ül'Esved-üd'Düelî, yahud مالك بن انس Mâlik ibn-i Enes yahud da امام خليل - İmam Halîl tarafından vazedilmiş... Hasılı, bu hususi malûmat da, rivayetlerden ibarettir [25].

İslâmiyeti kabul eden kavimler, Kur'anın Arabca ile inzal edilmiş ve Arab yazısı ile yazılmış olmasından dolayı, dinî bir vazife halinde, hem Arabcayı ilim lisanı, hem Arab yazısını ilim yazısı olarak öğrenmek ıztırarında kaldılar. (Esasen islâmiyette ilimlerin başı ve başlangıcı Kur'an ilmidir). Bu yüzden kendi kullandıkları yazılar, yavaş yavaş yerlerini Arab yazısına terkettiler. Maamafih Arab yazısından evvel kullandıkları yazılar, bazan dünyevî işlerde kullanılmak üzere hayli müddet devam da etmiştir. Uugur yazısı gibi.

Fakat, her millet, kendi dillerini Arab yazısı çerçevesine sokmak, hattâ imlâlarını Arab kaidelerine uydurmak mecburiyetinde kaldı. Ancak Arab dilinde bulunmıyan - kendi dillerine mahsus - bir takım esesleri (ki bunlar, ekseriya consonne'lardan ibarettir) ifade için Arab alfabesinde bu seslere yakın sesleri gösteren harflere nokta veya keşide ilâve ettiler: Fars dilinde mevcud Ç, J ve ince sesli G harfleri için چ ve ژ harflerine ikişer nokta ve ك (ک) harfine bir keşide daha ilâve edildi : چ، ژ، گ - ک ... Türkçede Ç, ince sesli G, genizden çıkan ve Sağır Kef denilen Ñ ve V ile F harflerinin sesleri arasında bir ses veren harfleri ifade etmek üzere de (ڤ) ف (گ) ك ، چ ve ڤ şekilleri bulundu... پشتو - Püştî lisanındaki harf mahreclerini göstermek üzere de, son zamanlarda Efganlılar, Arab harflerine yine bir takım noktalar, düz ve eğri bir takım keşideler ilâve ettiler. Hasılı Arab harfleri esas olmak üzere, İslâm camiasına girmiş olan kavimler, kendi lisanlarında mevcud olan mahrecleri gösterebilmek için bu harfler üzerinde bazı tadilât yapmağa mecbur olmuşlardır [26].

Harflere verilen muhtelif kıymetler

Harflerin lûgavî manaları olduğu gibi [27] mystique manaları da vardır. Harflere ve noktalara bilhassa bu ikinci manaları cihetinden pek fazla ehemmiyet verilmiş; nihayet gösterdikleri bazı hususiyetler ve hesablarında bazı tevafuklar sebebile mezheb halinde müstakil bir tarikatın bile teşekkülüne yol açmıştır. Bu, "Hurûfîlik„ tir. Bu tarikat, diğer tarikatler üzerinde müessir olduğu gibi umumî akidelere bile nüfuz etmiştir.

Hurûfilik, tarihî seyri itibârile iki istikamette inkişâf etmişdir :

1 — فضل الله نعيمی حروفی استر آبادی - Fazlullah-ı Esterâbûdî' den evvelki Hurûfiliktir ki, bu, صوفيه - sôfiyenin bir kısmınca müdevven olmayan işaretlerden ibârettir. خواص - Havâs ile uğraşanlara göre müdevven olup (لغز - Lûgaz ve معمی - Muammâ), (رمل - Remil); (فال Fâl), (جفر Cifr), (وفق - Vefk), (عزايم - Azâyim) ve (نجوم - Nücûm) ilimleri, bu İlim-i Hurûfun şubeleridir.

2 — فضل الله m kurduğu "Hurûfilik„ systéme'i dir.

Hurûf ile iştigal ve onlardan hüküm istihracı pek eskidir. Eski Mezopotamya milletlerinde, eski Mısırlılarda, Yunanlılar'da, Mûsevîler'de - bilhassa Cabalisme' de -, Hıristiyanlar da mevcuddur (28).

Müslüman sofîler arasında hurûf ile meşgul olanlar, bilhâssa محی الدين عربی - Muhyiddîn-i Arabî ile عبدالرحمن بسطامی - Abdurrahmân-ı Bistâmî'dir.

Muhyiddîn-i Arabî, فتوحات مكيه - Fütûhât-ı Mekkiyye'nin ikinci babını dokuz mebhase ayırarak علم حروف - İlm-i Hurûf' a hasretmiştir. Muhyiddine göre Hurûf, dört mertebe üzerine inkisâm etmiş olup birinci kısım " افلاك سبعه - Eflâk-i Seb'a„ ya, ikinci kısım " افلاك ثمانيه - Eflâk-i Semâniye„ ye, üçüncü kısım " افلاك تسعه - Eflâk i Tis'a„ ya, dördüncü kısım da " افلاك عشره - Eflâk-i Aşere„ ye âiddir. حروف - Hurûf, حار - Hâr, يابس - Yâbis, بارد - Bârid ve رطب, Râtıb olarak da dört sınıfa ayrılmıştır. Her sınıfa dâhil bulunan Harflerin kendilerine göre hâssaları vardır. Bunlar, ümmetlerden bir ümmet olup muhatab ve mükelleftirler. Cinslerinden peygamberleri vardır. جبروت - Ceberût, ملكوت - Melekût, ملك - Mülk ve شهادت - Şahâdet âlemlerine ve bu âlemlerle mümtezic âlemlere mensûbdurlar. اقطاب - Aktâb, اوتاد - Evtâd ve ابدال - Abdâl... ları vardır. محی الدين عربی - Muhiyddin-i Arabî yirmi dokuz Harfin her birini ayrı ayrı bahislerde anlatır ve onlara âid اسماء حسنی - Esmâ-i Hüsnâ yı sayar (29).

Hazreti Aliye âidiyeti söylenen duâlardan çoğu ve bahusus جلجلوتيه - Celcelûtiyye duâsında hurûfa aid terkiblere ve manaları mechûl sözlere tesadüf edilir.

عبدالرحمن بسطامی - Abdurrahmân-ı Bistanî de, صيحة اليوم الدرالمنظم فی صر الاسم الاعظم ve فی حوادث الروم gibi hurûfa, bilhâssa Cifre dair kitablar ve risaleler yazmakla meşhurdur.

حسين بن منصور الحلاج - Hüseyn ibn-i Mansûr-ül'Hallâc da, كتاب الطواسين inde Hurûfa dair hayli malûmat vermiş ve garib bevanatta bulunmuştur.

---

[25] L'Écritur Arabe ile Arab lisanı gramer'lerine, Tecvid kitablarına ve yukarıda isimleri geçen eserlere bakınız.

[26] Gramer ve lûgat kitabları. ديوان لغات الترك ve هيئة الحقايق، كابل meemuası.

[27] مباحث اصليه ve تحفهٔ خطاطين

[28] Kitâbı Mukaddes'te Yûhannâ risalesine. Felsefe ve Tasavvuf tarihlerine, bilhassa Fisagor'un sistemine bakınız.

(29) تجليات مكيه, Türk Edebiyatında ilk mutasavvıflar, معرفتنامه...

(Devamı var)

düşünce

İslâmcı Kavgamızın, İnceleme Araştırma, Sanat, Edebiyat, Haber Yorum Dergisi

Büyük Haydar Efendi Sokak No: 26/7 Beyazıt — İST.

SAHİBİNDEN

Satılık

DAİRE

ŞEHREMİNİ'NDE

Bir Salon iki yatak odası

Tel: 25 54 86

TUĞLU

BATTANİYELERİ

İmalât ve Toptan Satışı

Büyük Yeni Han zemin

Çakmakçılar Yokuşu

kat nu: 3 Tel: 22 42 61

Allah, hây!..

(Başlarafı 13. Sayfamızda)

luk mücâdelesine girişmişlerdir. Böyle bir günde siyâsî mücâdeleye bîgânelik, millet mukadderâtının solcular veya masonlar elinde kalmasına rıza göstermek demek olacaktı.

Diğer taraftan neşretmekte bulunduğumuz SEBİL Gazetesi dolayısıyla hakkımda açılan davâlar 18'i bulmuştur. Bunlarda müddeiumûmilerce talep edilen ceza hapis olarak yüz seneyi tecâvüz etmektedir. Bunlar fazla uzaması imkânsız davâlardır. Zira, hakkımda aleyhte rapor vermeye gönüllü birtakım profların raporlarıyla takviye edilen iddialar, bize nefes aldırmak imkânı bırakmayan bir kesâfet kazanmıştır. Evvelce hükmedilen 7 senelik hapis cezası, bu def'akilerin yanında âdeta çerez gibi kalmaktadır. Bu itibarla teşrii mesûniyet zırhına bürünerek bu belâları def'etmek ve daha emin bir sûrette mücâdeleye devam etmek mecbûriyetini hissettim.

İrfan Özaydınlı'nın Eskişehir'den kontenjan adayı olacağı şâyiaları üzerine onun zulümlerini paraf eden CHP ile mahallinde hesaplaşmak üzere, Eskişehir MSP listesinden namzet gösterildim. Bu durumun öğrenilmesi üzerine Özaydınlı'nın oradan kaçtığını ve hattâ diğer birkaç vilâyetçe de kabul edilmek istenmediğini biliyorsunuz.

Onun durumu son güne kadar muallâktı. Diğer taraftan doğup büyüdüğüm şehrin genç ihtiyar bütün mensupları da benim kendilerini temsil etmem husûsunda yenilmez bir arzu sahibiydiler. Bu maksatla Ankara'ya taşınıp durdular. İşte bu yüzden namzetliğim son günde Trabzon'a nakledildi.

Trabzon MSP listesinde ikinci sırada yer almaya bizzat tâlip oldum. Zira, birinci sıradaki namzet için gerekli reyler 1973'den hazırdı. Ben, hazır reylerle değil şahsıma gösterilecek alâka ve teveccühe âit reylerle seçilmek istiyorum. Benim, şuurlu, imanlı ve mert ruhlu hemşehrilerimin «meb'us» olmakla «mahpus» olmak arasında muallâk bulunduğum şu sırada, bütün mevcûdiyetleriyle beni destekleyeceklerine ve bu sûretle büyük bir rey patlamasını gerçekleştirerek Trabzon'u Türkiye'nin en mes'ud seçim sürprizine sahne kılacaklarına inanıyorum.

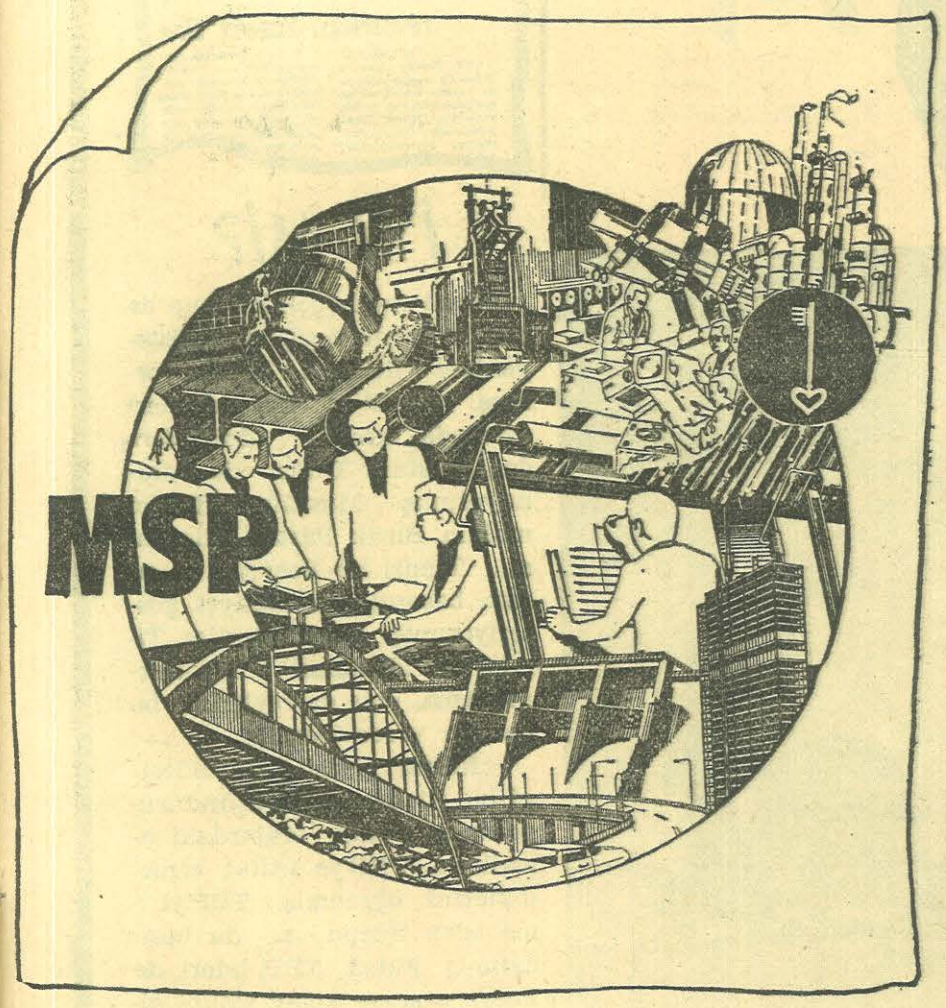

— Bre Ahmaklar, sizin aklınız bu tabloyu almaz!

■ SORU: Nihayet, size niçin MSP diye sorsak; niçin MSP kadrosu içinde yer aldınız, aday oldunuz?

□ MISIROĞLU: Niçin MSP'yi tercih ettiğimin cevabı -kısmen de olsa- şimdiye kadar neşrettiğim makalelerde mevcuttur. Bundan daha fazlasını seçim meydanlarında anlatacağım. Esâsen bu seçimde dar bir bölge faaliyeti gösterecek değilim. Edirne'den Kars'a, Samsun'dan Antakya'ya kadar gücümün yettiğince her tarafa koşarak gerçekleri haykırmaya çalışacağım. Ben, kelimeleri sâdece yazarken değil, konuşurken de gönülleri tutuşturacak birer dumdumlu kurşun gibi kullanırım. Kalemim gibi lisanım da Allah'ın izniyle Hakk yolunda çoktan zülfikarlaşmıştır.

Bu vesileyle Eskişehir MSP Vilâyet İdare Hey'eti Reisi Niyazi Çapa ve onun şahsında diğer bütün Eskişehir'li MSP'lilere hakkımda izhâr ettikleri fart-ı teveccühden dolayı şükrân ve minnetlerimi arzederim. Aynı şekilde günlerce parti umûmî merkezinde bekleyen yüzlerce Trabzonlu genç ile Trabzon MSP idârecilerine de arz-ı şükrân ederim.

Trabzonlu olup da tahsil, ticâret veya herhangi bir sebeple başka bir yerde bulunmakta olan imanlı hemşehrilerimin, maddî ve mânevî bütün imkânlarını seferber etmek üzere Trabzon'a teşriflerini bekliyorum. Bunun mes'ud bir vesile-i sıla-i rahîm olacağını bildirir, kurduğumuz «İRŞAD ORDUSU»nun takviyesine bezl-i himmet buyurmalarını aziz davâmız ve değerli hemşehrilik duygularımız adına talep ve istirham ediyorum.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsî, edeb tarihî gazete ● Yıl: 2, Sayı: 72 fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü Kadir MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly.
P.O. BOX: 808
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ —
Hasan DAMAR 33 Braunschweig
Ekbert Str. 24 ● Postscheckkonto
nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır. Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır. Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arka kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira.

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

Yoksullarda Susamak
Yılmaz Yalçıner
3. baskı çıktı
Sebil Yayınevi

İSTEME ADRESİ:
1) Sebil Yayınevi
P.K. 808 İstanbul
2) Derya Dağıtım
Bâb-ı Âli Cad. No: 52/1 İst.

Ak Yıldız
MENSUCAT
İLİM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA: Çobançeşmeler, Terakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎: 26 55 25

OSMANLICA'YI YAZILIŞ VE OKUNUŞUYLA EN KOLAY ÖĞRETEN YEGÂNE KILAVUZ KİTAP!
OSMANLIÇA REHBERİ
2. Baskı
10 lira
DAĞITIM: NEDVE YAYINLARI
Hazırlayan: Dr. Ali KEMÂL BELVİRANLI
Tuzcular içi No: 2 KONYA
Tel: 130 13

SEÇİME DOĞRU..

«ŞERİAT RAFA KALDIRILALI YARIM ASIR OLDU» DİYORLAR...

AP, «ŞERÎATÇI OLMAYAN MÜSLÜMAN ADAY ARIYOR

Adalet Partisi'nin seçimlerde müslümanların reylerini alabilmek için eskiden olduğu gibi yine müslümanlar arasında tanınmış isimler aramış ve fakat bunlar için tahkikat yaparken «*Şeriatçı olmamasına*» bilhassa dikkat etmiştir.

Lâik kafa yapılı ve şeriata kesinlikle karşı müslüman arama gayretleri yüzünden Adalet Partisi Genel Merkezinin epeyce sıkıntıya düştüğü ifade edilmektedir. Nitekim bir Adalet Partili şunları söylemiştir:

«Partimiz Türkiye'de seçimlerde müessir bir müslüman halkın bulunduğunu bilmektedir. Bunlar önceleri AP ye rey verirken şimdi MSP'ye kaymış vaziyette. MSP ile ortaklığımız esnasında bu reyleri tekrar AP'ye döndürebilmek için çok gayret gösterdik. Ancak, gerçeği söylemek gerekirse, muvaffak olamadık. Bu reyler yine MSP'ye gidecek ama biz gayretleri elden bırakmadık. Mümkün olduğu kadar din adamlarına listelerimizde yer veriyoruz. Fakat, burada da bir zorluk çıkıyor. Bunların pek çoğu hakkında araştırma yaptık ve «Şeriatçı» olduğunu tesbit ettiklerimize listelerimizde yer vermedik. AP şeriatçı olmayan din adamı aramaktadır. AP şeriatçıların partisi değildir. Lâik ve Atatürkçü bir partidir. Şeriat ile ilerlenmez. Şeriat rafa kaldırılalı yarım asır oldu ve bunu Cumhuriyet Türkiyesi büyük müşkilâtla ancak başarabildi. Şimdi partimizde şeriatçıların bulunmasına nasıl göz yumabiliriz. Partimizin kapısı şeriatçı olmayan müslümanlara açıktır.»

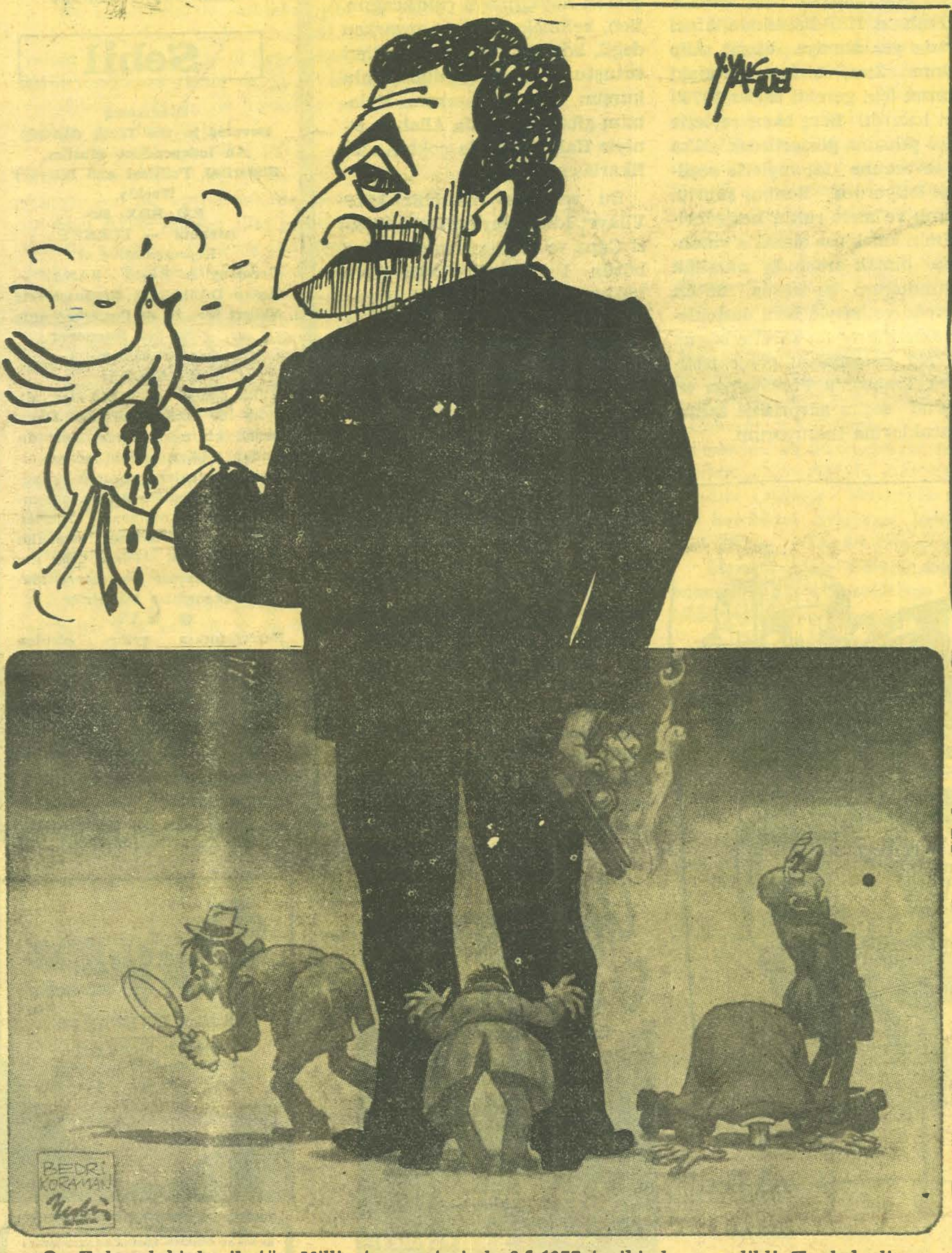

● *Yukarıdaki karikatür Milliyet gazetesinde 6.5.1977 tarihinde neşredildi. Kanlı hadiseler üzerine failin ayakları dibinde dedektifler pertafsızla veya başlarını kuma sokarak «suçlu» arıyorlar.. Karikatürcü faili çizmiş, ama, belden yukarısını gizlemiş. Biz de onun gizlediği tarafı çiziverdik-*

Timisi: «Mezhep kavgası yaratanların baş temsilcisi Ecevit'tir»

SİVAS, THA

İYİ Mİ?

Ecevit mezhepçilik yapıp da alevî oylarını devşirmek isteyenlere dehşetli köpürüyormuş. Ecevit'in köpürdükleri arasında meşhur *«dedeciler»*den Mustafa Timisi de bulunuyormuş. Mustafa Timisi malûm Birlik Partisi Başkanı... Timisi ise Ecevit'in nasırına basarcasına faaliyet gösteriyormuş. Gerçi aleviler Timisi'nin ilk adına kızıyorlarmış ama, yine de reylerini bu partiye vereceklermiş.

Niksar gezisi CHP liderini bu yönden çok düşündürüyormuş. Çünki, oralardaki alevilerin CHP'ye iltifat etmediklerini öğrenmiş. TBP'yi ima eden hücumları da bundanmış. Fakat, TBP lideri de Ecevit'e kolay kolay teslim olmayacaklarını söylüyormuş. Hattâ Timisi bir beyanatıyla, kendilerine yöneltilen ithamı bir güzel Ecevit'in üstüne yıkıvermiş ve onu *«Mezhep kavgası çıkarmakla»* suçlamış!